

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Liber Judicum, Hebraice, [...]

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

*Israëlitæ,
Fehofuah
mortuo.
Deum con-
sulunt, que-
nam inter
tribus sa-
cer. istius
militia por-
ro princeps
caput que
foret.*

*Memoran-
dum Dei
judicium
in Adoni-
bezek.*

*Res à Fe-
budah pro-
spere gesta.*

*Caleb us ad
expugna-
tionem Kir-
jat-Zepher
primos
quosque in-
ter Duces
invitat i
filiâ suâ
Achsa in*

א א ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה
לאמר מי יעלה לנו אל הכנעני בתחלה
להלחם בו : ויאמר יהוה יהודה יעלה הנה נתתי את
הארץ בידו : ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה אתי
בגדלי ונלחמה בכנעני והלכתי גם אני אתך בגורלך
וילך אתו שמעון : ויעל יהודה ויתן יהוה את הכנעני
ה והפרזי בידם וכיום בבזק עשרת אלפים איש : וימצאו
את אדני בזק בבזק וילחמו בו ויכו את הכנעני וארתי
הפרזי : וינס אדני בזק וירדפו אחריו ויאחזו אותו
ויקצצו את בהנות ידיו ורגליו : ויאמר אדני בזק
שבעים מלכים בהנות ידיהם ורגליהם מקצצים היו
מלקטים תחת שלחני כאשר עשיתי בן שלם לי
אלהים ויביאהו ירושלם וימת שם :
וילחמו בני יהודה בירושלם וילכדו אותה ויכוה לפי
חרב ואת העיר שלהו באש : ואחר ירדו בני יהודה
להלחם בכנעני יושב ההר והנגב והשפלה : וילך
יהודה אל הכנעני היושב בחברון ושם חברון לפנים
קרית ארבעו כו את ששי ואת אחימן ואת תלמי :
וילך משם אל יושבי דביר ושם דביר לפנים קרית
ספר : ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולכדה
ונתתילו את עכסה בתילאשה : וילכדה עתניאל
בן קנז אחי כלב הקטן ממנו ויתן לו את עכסה בתו
לאשה : ויהי בבואה ותסיתרו לשאל מאת אבירה
השדה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך :
ד ד 3 ותאמר

15 ותאמר לו הבה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה טו
לי גלת מים ויתן ליה כלב את גלת עלית ואת גלת

viçtorie
premium
oblatâ.

16 תחתית : ובני קני חתן משה עלו

Kenai in de-
serto Jehu-
da sedes
quarunt.

מעיר התמרים את בני יהודה מדבר יהודה אשר בנגב

17 ערד וילך וישב את העם : וילך יהודה את שמעון

אחיו ויכו את הכנעני וישב צפרת ויחרימו אותה

18 ויקרא את שם העיר חרמה : וילכד יהודה את עזה

ואת גבולה ואת אשקלון ואת גבולה ואת עקרון

19 ואת גבולה : ויהי יהודה את יהודה וירש את ההר

כי לא להוריש את ישבי העמק כי רכב ברזל להם :

ויתנו לכלב את חברון כאשר דבר משה וירש משם כ

20 את שלשה בני הענק : ואת היבוס יושבי ירושלם לא

הורישו בני בנימן וישב היבוס את בני בנימן

21 בירושלם עד היום הזה : ויעלו בית

Bethel à
tribu Jo-
seph expu-
gnatur.

22 יוסף גם הם בית אל ויהוה עמם : ויתירו בית יוסף

23 בבית אל ושם העיר לפנים לזו : ויראו השמרים

24 איש יוצא מן העיר ויאמרו לו הראנו נא את מבוא

העיר ועשינו עמך חסד : ויראם את מבוא העיר כה

ויכו את העיר לפי חרב ואת האיש ואת כל

25 משפחתו שלחו : וילך האיש ארץ החתים ויבן

עיר ויקרא שמה לזו הוא שמה עד היום הזה :

26 ולא הוריש מנשה את בירת שאן

Menasse, ca-
terarum-
que tri-
buum ne-
gligentia,
in perdo-
mandâ Ca-
nanaâ.

27 ואת בנותיה ואת תענך ואת בנותיה ואת יושב דור

28 ואת בנותיה ואת יושבי יבלעם ואת בנותיה ואת

יושבי מגדו ואת בנותיה ויואל הכנעני לשבת בארץ

29 הזאת : ויהי כי חזק ישראל וישם את הכנעני למס

30 והוריש לא הורישו : ואפרים לא

הוריש את הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני בקרבו

31 בגזר

ספ
כ"פ

פחח
באחנה

ל בגור : זבולון לא הוריש את יושבי

קטרון ואת יושבי נהלל וישב הכנעני בקרב ויהיו

למס : אשר לא הוריש את יושבי פחח כס' פ

עכו ואת יושבי צידון ואת אחלב ואת אכזיב ואת

חלבה ואת אפיק ואת דחב : וישב האשרי בקרב

הכנעני ישבי הארץ כי לא הורישו :

נפתלי לא הוריש את יושבי בית שמש

ואת יושבי בית ענת וישב בקרב הכנעני יושבי הארץ

וישבי בית שמש ובית ענת היו להם למס : וילחצו פחח כס' פ

האמרי את בני דן ההרה כי לא נתנו לרדת לעמק :

לה ויאמר האמרי לשבת בהר חרם באילון ובשעלבים

ותכבד יד בית יוסף ויהיו למס : וגבור האמרי פחח כס' פ

ממעלה עקרבים מהסלע ומעלה :

ויעל מלאך יהוה מן הגלגל

Cap. II.
Israëlita
per nun-
cium à Deo
missum de
solicitudi-
e &
perfidia sua
admonen-
tur. & ca-
stigantur.

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

אל הנבים

ויאמר אעלה אתכם ממצרים ואביא אתכם אל

הארץ אשר נשבעתי לאבותיכם ואמר לא אפר בריתי

אתכם לעולם : ואתם לא תכרתו ברית ליושבי הארץ

הזאת מזכחותיהם תחצון ולא שמעתם בקולי מה-

זאת עשיתם : וגם אמרתי לא אגרש אותם מפניכם

והיו לכם לצדים ואלהיהם יהיו לכם למוקש : ויהי

כדבר מלאך יהוה ארת הדברים האלה אל כל בני

ה ישראל וישאו העם את קולם ויבכו : ויקראו שם

המקום ההוא בכיס ויזכור שם ליהוה :

וישלח יהושע את העם וילכו בני ישראל

איש לנחלתו לרשת את הארץ : ויעברו העם את-

יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו

ימים אחרי יהושע אשר ראו את כל מעשה יהוה

הגדול D d 4 ר ה

Superstite
adhuc Fe-
hosuah po-
pulus in fide
permanfit.

6 הגדול אשר עשה לישראל: וימת יהושע בן נון עבד
 7 יהוה בן מאה ועשר שנים: ויקברו אותו בגבול נחלתו
 8 בתמנת חרס בחר אפרים מצפון להרגעש: וגם כל
 9 הדור ההוא נאספו אל אבותיו ויקם דור אחר
 10 אחריהם אשר לא ידעו את יהוה וגם ארת המעשה
 11 אשר עשה לישראל: ויעשו בני ישראל
 12 את הרע בעיני יהוה ויעבדו את הבעלים: ויעזבו את
 13 יהוה אלהי אבותם המוציא אותם מארץ מצרים
 14 וילכו אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר
 15 סביבותיהם ושתחו להם ויכעסו את יהוה: ויעזבו
 16 את יהוה ויעבדו לבעל ולעשתרות: ויחראף יהוה
 17 בישראל ויתנס ביד שמים וישפו אותם וימכרם ביד
 18 אויביהם מסביב ולא יכלו עוד לעמד לפני אויביהם:
 19 בכל אשר יצא יד יהוה היתה בהם לרעה כאשר דבר טו
 20 יהוה וכאשר נשבע יהוה להם ויצר להם מאד: ויקם
 21 יהוה שפטים וישיעום מיד שסיהם: וגם אל שפטיהם
 22 לא שמעו כיזנו אחרי אלהים אחרים ושתחו להם
 23 סרו מהר מן הדרך אשר הלכו אבותם לשמע מצות
 24 יהוה לא עשו כן: וכי הקים יהוה להם שפטים והיה
 25 יהוה עם השפטים והושיעם מיד אויביהם כל ימי השופט
 26 כיינחם יהוה מנאקתם מפני לחציהם ורחקיהם:
 27 והיה במות השופט ישבו והשחיתו מאבותם ללכת
 28 אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחורת להם לא
 29 הפילו ממעל ליהם ומדרכם הקשה: ויחראף יהוה כ
 30 בישראל ויאמר יען אשר עברו הגוי הזה ארת בריתי
 31 אשר צויתי את אבותם ולא שמעו לקולי: גם אני
 32 לא אוסיף להוריש איש מפניהם מן הגוים אשר עוב
 33 יהושע וימת: למען נסות בהם את ישראל השמרים
 34 הם

*Eo autem
 mortuo o-
 mnia in pe-
 jus ruunt.
 Narratur
 porro fre-
 quens eo-
 rum à Deo
 suo defe-
 ctio, alia-
 que pecca-
 ta.*

הם את דרך יהוה ללכת כמאשר שמרו אבותם
 23 אס לא : וינח יהוה את הגוים האלה לבלתי הורישם
 א מהר ולא נתנם ביד יהושע : ואלה הגוים
 אשר הניח יהוה לנסות במ ארץ ישראל את כל אשר
 2 לא ידעו את כל מלחמות כנען : רק למען דעת
 דרות בני ישראל ללמדם מלחמה רק אשר לפנים
 3 לא ידעום : חמשת סרני פלשתים וכל הכנעני
 והצידני והחוי ישב הר הלבנון מהר בעל חרמון עד
 4 לבוא חמת : ויהיו לנסות במ את ישראל לרעת הישמעו
 את מצות יהוה אשר צוה את אבותם ביד משה :
 ה ובני ישראל ישבו בקרב הכנעני החתי והאמרי והפרזי
 6 והחוי והיבוס : ויקחו את בנותיהם להם לנשים ואת
 בנותיהם נתנו לבניהם ויעבדו את אלהיהם :

Cap. III.
 Recensetur populi
 in Terra
 relictæ, nec
 plenè ab Is-
 raelitis sub-
 acti.

Israëlitæ,
 deficientes
 à Deo, coguntur ser-
 uire Cu-
 schani, Re-
 gi Syria, sed
 liberantur
 duce Oth-
 riele.

Iterata ipso-
 rum defe-
 ctio, & ca-
 stigatio per
 Eglonem.

7 ויעשו בני ישראל את הרע בעיני
 יהוה וישכחו את יהוה אלהיהם ויעבדו את הכעלים
 8 ואת האשרות : ויחר אף יהוה בישראל וימכרם
 ביד כושן רשעתים מלך ארם נהרים ויעבדו בני
 9 ישראל את כושן רשעתים ששנה שנים : ויזעקו בני
 ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל
 וישיעם את עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו :
 ותהי עליו רוח יהוה וישפט את ישראל ויצא
 למלחמה ויתן יהוה בידו את כושן רשעתים מלך
 11 ארם ותעז ידו על כושן רשעתים : ותשקט הארץ
 ארבעים שנה וימת עתניאל בן קנז :
 12 ויספו בני ישראל לעשות הרע
 בעיני יהוה ויחוק יהוה את עגלון מלך מואב על-
 13 ישראל על כיעשו את הרע בעיני יהוה : ויאסף
 אליו את בני עמון ועמלק וילך ויך את ישראל וירשו
 את

את עיר התמרים: ועברו בני ישראל את עגלון 14

מלך מואב שמונה עשרה שנה: ויעקו בני ישראל 15

אל יהוה ויקם יהוה להם מושיע את אהוד בן גריא

בן הימיני איש אשר ירמינו וישלחו בני ישראל בידו

מנחרה לעגלון מלך מואב: ויעש לו אהוד חרב ולה 16

שני פיות גמר ארכה ויחגר אותה מתחת למדיו על 17

ירך ימינו: ויקרב את המנחה לעגלון מלך מואב

ועגלון איש בריא מאד: ויהי כאשר כלה להקריב 18

את המנחה וישלח את העם נשאי המנחה: והוא 19

שב מן הפסלים אשר את הגלגל ויאמר דבר סתר

לי אליך המלך ויאמר הם ויצאו מעליו כל העמדים

עליו: ואהוד ברא לו והוא ישב בעלית המקרה כ

אשר לו לבדו ויאמר אהוד דבר אלהים לי אלך ויקם

מעל הכפא: וישלח אהוד את יד שמאלו ויקח את 21

החרב מעל ירך ימינו ויתקעה בבטנו: ויבא גם 22

הנצב אחר הלהב ויסגר החלב בעד הלהב כי לא

שלף החרב מבטנו ויצא הפר שדנה: ויצא אהוד 23

המסדרונה ויסגר דלתות העליה בערו ונעל: והוא 24

יצא ועבריו באו ויראו והנה דלתות העליה נעלות

ויאמרו אך מסך הוא את רגליו בחדר המקרה: ויחילו כה

ער בוש והנה איננו פתח דלתות העליה ויקחו את 25

המפתח ופתחו והנה ארניהם נפל ארצה מת: ואהוד 26

נמלט עד התמהמהם והוא עבר את הפסלים ומלט 27

השערתה: ויהי בבואו ויתקע בשופר בהר אפרים

וירדו עמו בני ישראל מן ההר והוא לפניהם: ויאמר 28

אלהים רדפו אחרי כינתן יהוה את איביכם את

מואב בידכם וירדו אחריו וילכו את מעברות הירדן

למואב ולא נתנו איש לעבר: ויכו את מואב 29

בעת

Liberantur iterum per Ebudem, qui singulari exemplo, tyranno necato, Dei populo libertatem & pacem dedit.

In hostes autem Moabitas

הטור
כסלה
וי
מתחיל
והכר
ובורה

ingentem
fragem
exercet.

בעת ההיא בעשרת אלפים איש כל שמן וכל איש
ל חיל ולא נמלט איש: ותכנע מואב ביום ההוא תחת
יד ישראל ותשקט הארץ שמונים שנה:

Post hunc
sequitur in-
ter Judices
Samgar.
Cap. IV.
Israëlita,
rursus de-
ficientes,
traduntur
regi Fabin.

ואחריו היה שמגר בן ענת ויך ארתי 31

פלשתים שש מאות איש במלמד הבקר וישע גם
אך הוא את ישראל: ויספו בני ישראל

לעשות הרע בעיני יהוה ואהוד מת: וימכרם יהוה

ביד יבין מלך כנען אשר מלך בחצור ושר צבאו

סיסרא והוא יושב בחרשת הגוים: ויצעקו בני ישראל

אל יהוה כי תשע מאות רכב ברזל לו והוא לחץ את

בני ישראל בחזקה עשרים שנה:

Divina li-
beratio per
Deboram.

ודבורה אשה נביאה אשת לפידורת היא שפטה ארתי 4

ה ישראל בעת ההיא: והיא יושבת תחת תמר דבורה

בין הרמה ובין בירת אל בהר אפרים ויעל אליה בני

ישראל למשפט: ותשלח ותקרא לברק בן אבינעם

מקדש נפתלי ותאמר אליו הלא צוהי יהוה אלהי

ישראל לך ומשכת בהר תבור ולקחת עמך עשרת

אלפים איש מבני נפתלי ומבני זבולון: ומשכתי אריך

אל נחל קישון את סיסרא שר צבא יבין וארתי רכבו

ואת המוננו ונתתיהו בידך: ויאמר אליה ברק אם

תלכי עמי והלכתי ואם לא תלכי עמי לא אלך:

ותאמר הלק אלך עמך אפס כי לא תהיה תפארתך

על הדרך אשר אתה הולך כי ביד אשה ימכר יהוה

את סיסרא ותקם דבורה ותלק עם ברק קדשה:

ויצעק ברק את זבולון ואת נפתלי קדשה ויעל ברגליו

עשרת אלפי איש ותעל עמו דבורה: וחבר הקיני

נפרד מקיץ מבני הבכחתן משרה ויש אהלו עד אלון

בצענים אשר את קדש: ויגדלו סיסרא כי עלה ברק

בן

הר' בקמין

בצענים קרי

בן

31

אך

2

3

4

ה

6

7

8

9

10

11

12

הטרת
כלה
ויס
מחילין
וחסר
דבורה

בן אבינעם הר־תבור : ויזעק סיסרא את־כל־רכבּוֹ 13

Sifera in-
genti cum
apparatu,
contra Is-
raëlitas
mouet.

תשע מאות רכב ברזל ואת־כל־העם אשר־אתו

מחרשת־הגוים אל־נחל־קישון : ותאמר־דבּרה־אל־ 14

ברק קום כִּי־זה־היום אשר־נתן־יהוה את־סיסרא בִּידֶךָ

הלא־יהוה יצא־לפניך־וירד־ברק־מהר־תבור־ועשרת־

אלפים איש־אחריו : ויהם־יהוה את־סיסרא ואת־כל־ 15

Ejus exer-
citus fœda
strages.

הרכב ואת־כל־המחנה לפי־חרב לפני־ברק וירד

סיסרא מעל־המרכבה וינס־ברגליו : וברק־רדף־אחרי 16

הרכב ואחרי־המחנה עד־חרשת־הגוים ויפל־כל־

מחנה־סיסרא לפי־חרב לא־נשאר־עד־אחד : וסיסרא 17

נס־ברגליו אל־אהל־יעל אשת־חבר־הקניזי כי־שלום־בין

יבין־מלך־חצור ובין־בית־חבר־הקניזי : ותצא־יעל 18

לקראת־סיסרא ותאמר־אליו סורה־אדני סורה־אלי מלע

אל־תיראו־יטר־אליה האהלה ותכסהו בשמיכה :

ויאמר־אליה השקיני־נא מעט־מים כי־צמתי ותפתח 19

חמר א'

את־נאוד החלב ותשקהו ותכסהו : ויאמר־אליה עמד כ

פתח האהל והיה אם־איש־יבא ושאלך ויאמר

היש־פה איש ואמרת־אין : ותקח־יעל אשת־חבר 21

Ipsè mulie-
bri astu, &
manu, ca-
dit.

אליו בלאט ותתקע את־היתד ברכרו ורתצנח

באדן והוא נרדם ויעף וימת : והנה־ברק־רדף 22

את־סיסרא ותצא־יעל לקראתו ותאמר־לו לך

ואראך את־האיש אשר־אתה מבקש ויבא אליה

והנה־סיסרא נפל מרת והיתד ברכתו : ויכנע 23

אלהים ביום ההוא את־יבין־מלך־כנען לפני

בני־ישראל : ותלך־יד־בני־ישראל הלוך וקשה 24

על־יבין־מלך־כנען עד־אשר־הכריתו את־יבין

מלך־כנען :

ותשר

Cap. V.
Canticum
Debora,
quo Deus
victoria
autor cele-
bratur.

א ה ותשר דבורה וברק בן אבינעם ביום ההוא
 ב לאמר : בפרע פרעות בישראל בהתנרב
 ג עם ברכו יהוה : שמעו מלכים האזינו
 ד רזנים אנכי ליהוה אנכי אשרה אומר
 ה ליהוה אלהי ישראל : יהוה בצאתך
 ו משעיר בצעדך משדה אדום ארץ
 ו רעשה גם שמים נטפו גם עבים נטפו
 ז ה מים : הרים נזלו מפני יהוה זה
 ח סיני מפני יהוה אלהי ישראל : בימי שמגר בן
 ט ענת בימי יעל חרלו ארחות והלכי
 י נתיבות ילכו ארחות עקלקלות : חרלו פרוזן בישראל
 יא חרלו עד שקמתי דבורה שקמתי הש' כפחח
 יב אם בישראל : יבחר אלהים
 יג חדשים אז לחם שערים מגן
 יד אם יראה ורמח בארבעים אלף
 טו בישראל : לבי לחוקקי ישראל המתנדבים
 טז בעם ברכו יהוה : רכבי אתנות
 יז צחרות ישבי על מדין והלכי
 יח על דרך שיחו : מקול מחצצים בין
 יט משאבים שם יתנו צדקות יהוה צדקת
 כ פרוזנו בישראל אז ירדו לשערים עם
 כא יהוה : עורי עורי דבורה עורי מלרע
 כב עורי דברי שיר קום ברק ושבה שביך בך
 כג אבינעם : אז ירד שרד לאדירים עם יהוה
 כד ירד לי בגבורים : מני אפרים שרשם
 כה בעמלק אחרך בנימין בעממך מני
 כו מכיר ירדו מחקקים ומזבולן משכים בשבת
 כז ספר : ושרי ביששכר עם דבורה ויששכר
 כח כן

בן ברק בַּעַמְק שֶׁלַח

בְּרַגְלָיו בְּפִלְגֹת רְאוּבֵן גְּדוֹלִים

חִקְקֵי לֵב: לֵמָּה יֵשְׁבֶת בֵּין 16

הַמִּשְׁפָּתִים לְשִׁמְעַ שְׂרָקוֹת עֲדָרִים לְפִלְגֹת

רְאוּבֵן גְּדוֹלִים חִקְרֵי לֵב: גִּלְעָד בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן 17

שָׁכֵן וְדָן לְמַה יִגְדֹר אֲנִיּוֹת אֲשֶׁר

יֵשֵׁב לְחוּף יַמִּים וְעַל מִפְרָצָיו

יִשְׁכֹּן: זָבְלוֹן עִם חֲרָף נַפְשׁוֹ לְמוֹת וְנִפְרָתָל 18

עַל מְרוֹמֵי שָׂדֶה: בְּאֵן מְלָכִים 19

נִלְחָמוּ אֵין נִלְחָמוּ מַלְכֵי כְנָעַן בְּתַעֲנָךְ

עַל מִי מִגְדוֹ בְּצַע כֶּסֶף לֹא

לִקְחוּ: מִן שָׁמַיִם נִלְחָמוּ הַכּוֹכָבִים כ

מִמַּסְלוֹתֵם נִלְחָמוּ עִם סִיסְרָא: נַחַל קִישׁוֹן 21

גִּרְפָּם נַחַל קְרוּמִים נַחַל קִישׁוֹן תְּדַרְכֵי

נַפְשֵׁי עַז: אֵין הֶלְמוּ עֵקֶבֶי 22

סוֹם מִדְּהַרְרוֹת דְּהַרְרוֹת אֲבִירָיו: אֹרֹן 23

מִרוֹז אָמַר מֶלֶךְ יְהוָה אֹרֹן אֲרֹר

יִשְׁבִּיהַּ כִּי לֹא בָאוּ לְעִזְרַת יְהוָה לְעִזְרַת

יְהוָה בְּנִבְוִיָּם: תְּבַרַךְ מְנַשִּׁים 24

יְעַל אֲשֶׁר חֶבֶר הַקִּינִי מְנַשִּׁים

בְּאֶהֱל תְּבַרַךְ: מִים שָׂאֵל חֶלֶב כֶּה

נִתְּנָה בְּסַפְלֵי אֲדִירִים חֲקִרִיבָה חֲמָאָה: יְדָה 26

לִיתֵד תִּשְׁלַחְנָה וַיִּמְנָה לְהַלְמוֹת

עַמְלִים וְהַלְמָה סִיסְרָא מַחֲקָה רֵאשׁוֹ וּמַחֲצָה

וְחִלְפָה רִקְתּוֹ: בֵּין רְגֵלֶיהָ כָּרַע נָפֵל 27

שָׁכַב בֵּין רְגֵלֶיהָ כָּרַע נָפֵל בְּאֲשֶׁר קִסְיָבוֹךְ

כָּרַע שֵׁם נָפֵל שְׂדוֹד: בְּעַד הַחֲלוֹן נִשְׁקַפָּה 28

וְתִיבֵב אֵם סִיסְרָא בְּעַד הָאֵשֶׁן מְרוֹעַ

כִּשְׁשׁ

8

21

בִּשְׁשׁ רִכְבוֹ לְבוֹא מְדוּעַ אַחֲרוֹ פְעָמִי
 29 מְרַכְבוֹתָיו: חֲכָמוֹת שְׂרוֹתֶיהָ תַעֲנֶנְהָ אֶף־
 לֹהִיא תִשָּׁב אֲמַרְיָהּ לָהּ: הֲלֹא יִמְצְאוּ יַחֲלִקוּ
 שְׁלָל רַחֵם רַחֲמַתִּים לְרֹאשׁ גִּבֹר שְׁלָל
 צְבָעִים לְסִסְרָא שְׁלָל צְבָעִים
 31 רַקְמָה צְבַע רַקְמָתִים לְצוֹאֲרֵי שְׁלָל: כֵּן
 יֵאבְדוּ כָל אוֹבֵיךָ יְהוָה וְאֶהְבִּיב כְּצֹאת הַשֶּׁמֶשׁ
 בְּגִבְרָתוֹ וְתִשְׁקַט הָאָרֶץ אַרְבַּעִים שָׁנָה:

Cap. VI.
 Deus popu-
 lum conti-
 nuo defi-
 cientem
 Midianiris
 castigand-
 um tradit.

א וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הֲרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיַד
 2 מְרִינַן שְׁבַע שָׁנִים: וַתַּעֲזֹד מְרִינַן עַל־יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי מְרִינַן
 עָשׂוּ לָהֶם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמְּנַהֲרוֹת אֲשֶׁר בְּהָרִים
 3 וְאֶת־הַמַּעֲרוֹת וְאֶת־הַמְּצֻדוֹת: וְהָיָה אִם־זָרַע יִשְׂרָאֵל
 4 וְעָלָה מְרִינַן וְעַמְלָק וּבְנֵי־קָדְסִים וְעָלוּ עֲלֵינוּ: וַיַּחֲנוּ עֲלֵיהֶם
 וַיִּשְׁחִיתוּ אֶת־יְבוֹל הָאָרֶץ עַד־בּוֹאֲךָ עֲזָה וְלֹא־יִשְׁאִירוּ
 הַמַּחִיה בְּיִשְׂרָאֵל וְשֶׁה וְשׁוֹר וְחִמּוֹר: כִּי הֵם וּמִקְנֵיהֶם
 5 קָרִי יָעָלוּ וְאֶהְלִיָּהֶם יָבֹאוּ כְּדִי־אֲרַבָּה לְרֹב וְלָהֶם וּלְגַמְלֵיהֶם
 6 אֵין מִסְפָּר וַיָּבֹאוּ בְּאָרֶץ לְשַׁחֲתָהּ: וַיִּדַל יִשְׂרָאֵל מֵאֵד
 מִפְּנֵי מְרִינַן וַיִּזְעְקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה:

Claman-
 temque ad
 se per Pro-
 phetam in-
 crepat.

7 וַיְהִי כִּי־זָעְקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה עַל
 8 אֲדוֹת מְרִינַן: וַיִּשְׁלַח יְהוָה אִישׁ נְבִיא אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲנֹכִי
 הַעֲלִיתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם וְאוֹצִיא אֶתְכֶם מִבֵּית עַבְדִּים:
 9 וְאֶצֶל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד כָּל־לְחָצִיכֶם וְאֶגְרֹשׁ
 י אוֹתֶם מִפְּנֵיכֶם וְאֶתְנֶנָּה לָכֶם אֶת־אֲרָצִים: וְאָמַרְהָ
 לָכֶם אֲנִי־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִירָאוּ אֶת־אֱלֹהֵי הָאֲמֹרִי
 אֲשֶׁר אַתֶּם יוֹשְׁבִים בְּאֲרָצִים וְלֹא שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹלִי:

11 Gideo-
 nem, misso
 Angelo, ad
 liberandum
 populum
 vocat.

וַיָּבֹא מִלֶּאךָ יְהוָה וַיֵּשֶׁב תַּחַת הָאֵלֶּה
 אֲשֶׁר

אשר בעפרה אשר ליואש אבי העזרי וגרעון בנו חבט
 חטים בגת להנים מפני מדין: וירא אליו מלאך יהוה ¹²
 ויאמר אליו יהוה עמך גבור החיל: ויאמר אליו גרעון ¹³
 כי אדני וישי יהוה עמנו ולמה מצאתנו כל זאת ואיה
 כל נפלאותיו אשר ספרו לנו אבותינו לאמר הלא
 ממצרים העלנו יהוה ועתה נטשנו יהוה ויתננו
 בכף מדין: ויפן אליו יהוה ויאמר לך בכחך זה ¹⁴
 והושעת את ישראל מכף מדין הלא שלחתך:
 ויאמר אליו כי אדני במה אושיע את ישראל הנה טו
 אלפי הדל במנשה ואנכי הצער בבית אבי:
 ויאמר אליו יהוה כי אהיה עמך והכית את מדין ¹⁶
 כאיש אחד: ויאמר אליו אם נגא מצאתי חן ¹⁷
 בעיניך ועשית לי אות שאתה מדבר עמי: ^{הש' בקמץ}
 אר נגא תמש מזה עד באי אליך והוצאתי את ¹⁸
 מנחתי והנחתי לפניך ויאמר אנכי אשב עד שובך:
 וגרעון בא ויעש גדיעוים ואיפת קמח מצות הבשר ¹⁹
 שם בסל והמרק שם בפרור ויוצא אליו אל תחת
 האלה ויגש: ויאמר אליו מלאך האלהים קח כ ^{פתח בס"פ}
 את הבשר ואת המצות והנח אל הסלע הלז ואת
 המרק שפוך ויעש כן: וישלח מלאך יהוה את ²¹
 קצה המשענת אשר בידו ויגע בבשר ובמצות
 ותעל האש מן הצור ותאכל את הבשר ואת
 המצות ומלאך יהוה הלך מעיניו: וירא גרעון ²²
 כי מלאך יהוה הוא ויאמר גרעון אהה אדני
 יהוה כי על כן ראיתי מלאך יהוה פנים אל
 פנים: ויאמר לו יהוה שלום לך אל תירא ²³
 לא תמורת: ויבן שם גרעון מזבח ליהוה ויקרא ²⁴
 לו יהוה שלום עד היום הנה עודנו בעפרת אבי
 העזרי

*Et insigni
 miraculo in
 isto munere
 confirmat.*

*Qui Baha-
lis aram di-
vino jussu
evertit, &
altare Deo
exstruit.*

*Periculo
autem &
ira tumul-
tuantis po-
puli subdu-
citur.*

*Signum à
D'o petit,
& impe-
trat.*

קמק בו ק

כה העורו: ויהי בלילה ההוא ויאמר לו
 יהוה קח את פר השור אשר לאבך ופר השני שבע
 שנים והרסת את מזבח הבעל אשר לאבך ואת
 האשרה אשר עליו תכרת: ובנית מזבח ליהוה
 אלהיך על ראש המעון הזה במערכה ולקחת את
 הפר השני והעלית עולה בעצי האשרה אשר תכרת:
 ויקח גדעון עשרה אנשים מעבדיו ויעש כאשר דבר
 אלו יהוה ויהי כאשר ירא את בית אביו ואת אנשי
 העיר מעשות יומסו עש לילה: וישכימו אנשי העיר
 בבקר והנה נתן מזבח הבעל והאשרה אשר עליו
 כרתה ואת הפר השני העלה על המזבח הבנוי:
 ויאמרו איש אל רעהו מי עשה הדבר הזה וידרשו
 ויבקשו ויאמרו גדעון בן יואש עשה הדבר הזה:
 ויאמרו אנשי העיר אל יואש הוצא את בנך וימרת
 כי נתן את מזבח הבעל וכי כרת האשרה אשר
 עליו: ויאמר יואש לכל אשר עמדו עליו האתם
 הרבוב לבעל אם אתם תושיעון אותו אשר יריב
 לו ימרת עד הבקר אם אלהים הוא ירב לו כי
 נתן את מזבחו: ויקרא לו ביום ההוא רבעל
 לאמר ירבבו הבעל כי נתן את מזבחו:
 וכל מדין ועמלק ובני
 קדם נאספו יחדו ויעברו נחגו בעמק יזרעאל:
 ורוח יהוה רבשה את גדעון ויתקע בשופר
 לה ויזעק אביעזר אחריו: ומלאכים שלח בכל
 מנשה ויזעק גם הוא אחריו ומלאכים שלח
 באשר ובזבלון ובנפתלי ויעלו לקראתם: ויאמר
 גדעון אל האלהים אם ישך מושיע בידי את ישראל
 כאשר דברת: הנה אנכי מציד את גזת הצמר בגרן
 אם

ה א E א אם

אם טל יהיה על הגזזה לבדה ועל כל הארץ חרב
 וידעת כי תושיע בידי את ישראל כאשר דברת : פתח בס' 6
 ויהי כן וישכם ממחרת ויזר את הגזזה וימץ טל מן 38
 הגזזה מלוא הספל מים : ויאמר גרעון אל האלהים 39
 אל יחר אפך כי ואזכרה אך הפעם אנסה נא רק
 הפעם כגזזה יהי נא חרב אל הגזזה לבדה ועל כל
 הארץ יהיה טל : ויעש אלהים כן כלילה ההוא ויהי מ
 חרב אל הגזזה לבדה ועל כל הארץ היה טל :

Cap. VII.
 Gideon longè maxi-
 mam exer-
 citus par-
 tem, Dei
 jussu, di-
 mittit.

א וישכם ירבעל הוא גרעון וכל העם אשר אתו ויחנו 7
 על עין חרד ומחנה מדין היה לו מצפון מגבעת
 המורה בעמק : ויאמר יהוה אל 2
 גרעון רכב העם אשר אתך מתתי את מדין בידם פך
 יתפאר עלי ישראל לאמר ידי הושיעה לי : ועתה 3
 קרא נא באזני העם לאמר מירא וחרד ישבו ויצפר
 מהר הגלעד וישב מן העם עשרים ושנים אלף ועשרת
 אלפים נשארו : ויאמר יהוה אל 4

Iterum lu-
 strare mili-
 tes jubetur.

גרעון עור העם רב הורד אותם אל המים ואצרפנו
 לה שסוהיה אשר אמר אליך זה ילק אתך הוה ילק
 אתך וכל אשר אמר אליך זה לא ילק עמך הוא לא
 ילק : ויורד את העם אל המים ויאמר ה
 יהוה אל גרעון כל אשר ילק בלשונו מן המים כאשר
 ילק הכלב תציג אותו לברזל אשר יכרע על ברכיו
 לשתות : והי מספר המלקקים בידם אל פיהם שלש
 מאות איש וכל יתר העם כרעו על ברכיהם לשתות

פסוק ב

Trecentos
 solum, ex
 omni num-
 ro, divini-
 tus designa-
 tos retinet.

מים : ויאמר יהוה אל גרעון בשלש מאות 7
 האיש המלקקים אושיע אתכם ונתתי את מדין בידך
 וכל העם ילכו איש למקומו : ויקחו את צדרה העם 8
 בידם ואת שופרתיהם ואת כל איש ישראל שלה איש
 לאהליו

לאהליו ובשלש מאות האיש החזיק ומחנה מדין היה
 לו מתחת בעמק: ויהי בלילה ההוא:
 ויאמר אליו יהוה קום רד במחנה כי נתתו בידך:
 ואסירא אתה לרדת רד אתה ופרה נערך אל-
 המחנה: ושמעת מה ידברו ואחר תחזקנה ידך
 וירדת במחנה וירד הוא ופרה נערו אל קצה החמשים
 אשר במחנה: ומדין ועמלק וכל בני קדם נפלים
 בעמק פארבה לרב ולגמליהם אין מספר כחול שעל-
 שפת היס לרב: ויבא גדעון והנה איש מספר לרעהו
 חלוסו ויאמר הנה חלוס חלמתי והנה צלול לחם שערים
 מתהפך במחנה מדין ויבא עדה אהל ויכרו ויפל
 וירפכהו למעלה ונפל האהל: ויען רעהו ויאמר אין
 זאת בלתי אם חרב גדעון בן יואש איש ישראל נתן
 האלהים בידו את מדין ואת כל המחנה:
 ויהי כשמע גדעון את מספר החלום
 ואת שברו וישתחווי שב אל מחנה ישראל ויאמר
 קומו כי נתן יהוה בידכם את מחנה מדין:
 ויחץ את שלש מאות האיש שלשה ראשים ויתן
 שופרות ביד כלם וכדים ריקים ולפרים בתוך
 הכדים: ויאמר אליהם ממני תראו וכן תעשו והנה
 אנכי בא בקצה המחנה והיה כאשר אעשה כן
 תעשון: ותקעתי בשופר אנכי וכל אשר אתי
 ותקעתם בשופרות גם אתם סביבות כל המחנה
 ויאמרתם ליהוה ולגדעון: ויבא
 גדעון ומאה איש אשר אתו בקצה המחנה ראש
 האשמרת התיכונה אך הקס הקימו את השמרים
 כ ויתקעו בשופרות ונפוץ הכדים אשר בידם: ויתקעו
 שלשת הראשים בשופרות וישברו הכדים ויחזיקו
 ביד

Noctu ho-
 stium ca-
 stra, unico
 cum famu-
 lo, subire.
 Et Midia-
 nit a som-
 nium audi-
 re jubetur.

Quo con-
 firmatus,
 tripartito
 agmine,
 mox ho-
 stium ca-
 stra inva-
 dit: adhi-
 bito mira-
 bili strata-
 gemate.

בִּיד־שְׂמֹאֵלִים בְּלַפְרִים וּבִיד־יְמִינָם הַשּׁוֹפְרוֹת לַתְּקוּעַ

וַיִּקְרְאוּ חֶרֶב לַיהוָה וּלְגִדְעוֹן וַיַּעֲמְדוּ אִישׁ תַּחְתּוֹ 21

סָבִיב לַמַּחֲנֶה וַיִּרְץ כָּל־הַמַּחֲנֶה וַיִּרְעוּ וַיִּנְיִסּוּ 22 וַיִּנְוֹסוּ קָרִי

וַיִּתְקְעוּ שְׁלֹשׁ מְאוֹרֹת הַשּׁוֹפְרוֹת וַיִּשֶׁם יְהוָה אֶת־חֶרֶב 23

אִישׁ בְּרֵעֵהוּ וּבְכָל־הַמַּחֲנֶה וַיָּנֶס הַמַּחֲנֶה עַד־בֵּית

הַשֵּׁטָה צִרְתָּהּ עַד שְׂפַת אַבְלֵי מַחֲלָה עַל־טַבַּת 24

וַיִּצְעַק אִישׁ־יִשְׂרָאֵל מִנַּפְתְּלֵי וּמִן־אֲשֶׁר וּמִן־כָּל־ 25

מְנַשֶּׁה וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרֵי מְדִין וּמִלֵּאכִים שְׁלַח 26

גִּדְעוֹן בְּכָל־הַר אֶפְרַיִם לֵאמֹר רְדוּ לְקַרְאֵת מְדִין

וּלְכַדּוּ לָהֶם אֶת־הַמַּיִם עַד בַּיִת בְּרָה וְאֶת־הַיַּרְדֵּן

וַיִּצְעַק כָּל־אִישׁ אֶפְרַיִם וַיִּלְכְּדוּ אֶת־הַמַּיִם עַד בַּיִת

בְּרָה וְאֶת־הַיַּרְדֵּן וַיִּלְכְּדוּ שְׁנֵי־שָׂרֵי מְדִין אֶת־כֹּהֵן 27

עָרֵב וְאֶת־זֶאֱב וַיַּהַרְגוּ אֶת־עֹרֵב בְּצוּר עֹרֵב וְאֶת־זֶאֱב

הַרְגוּ בִּיקְבֵי זֶאֱב וַיִּרְדְּפוּ אֶת־מְדִין וְרֹאשׁ־עָרֵב וְזֶאֱב

הַבִּיאוּ אֶל־גִּדְעוֹן מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ חֵא 28

אֶפְרַיִם מַה־הַדְּבָר הַזֶּה עֲשִׂיתָ לָנוּ לְבַלְתִּי קַרְאוֹת

לָנוּ כִּי הִלַכְתָּ לְחַלְחֵם בְּמְדִין וַיִּרְיֹבֵן אֹתוֹ בַּחֲזָקָה 29

וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם מַה־עֲשִׂיתִי עִתָּהּ כִּכְסֵם הֲלֹא טוֹב עַל־לֹת 30

אֶפְרַיִם מִבְּצִיר אַבִּיעֹזֶר בְּיַדְכֶם נָתַן אֱלֹהִים אֶת־ 31 הַבִּרְמָה

שְׂרֵי מְדִין אֶת־עָרֵב וְאֶת־זֶאֱב וּמַה־יִּבְלַתִּי עֲשׂוֹת

כִּכְסֵם אֲזַרְפַּתְהָ רוּחַם מֵעַלְיוֹ בְּדַבְרֵי הַדְּבָר הַזֶּה 32

וַיָּבֹא גִדְעוֹן הַיַּרְדֵּנָה עִבְרֵי הַיָּם וּשְׁלֹשׁ מְאוֹת הָאִישׁ 33

אֲשֶׁר אִתּוֹ עִיפִים וְרַדְפִּים וַיֹּאמֶר לְאַנְשֵׁי סָכוֹת תִּנּוּהָ 34

נָא כְּבָרוֹת לָחֶם לַעֲם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵי כִּי עִיפִים הֵם

וְאַנְכֵי רֶדֶף אַחֲרֵי זֶבַח וְצִלְמֹנֶע מֶלֶךְ מְדִין וַיֹּאמֶר 35

שְׂרֵי סָכוֹת הַכֶּף זֶבַח וְצִלְמֹנֶע עִתָּהּ בְּיַדְךָ כִּי־נָתַן

לְצַבְאֵךְ לָחֶם וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן לָכֵן בָּתַת יְהוָה אֶת־ 36

זֶבַח וְאֶת־צִלְמֹנֶע בְּיַד־יְדֵשֵׁתִי אֶת־בְּשָׂרְכֶם אֶת־ 37

קוֹצֵי

Hostes lymphati, & caco terrore in se invicem ruentes, late caduntur.

Duo Principes ipsorum in potestatem veniunt, & occiduntur. Cap. VIII. Gideon Ephraimitas, non nihil obmurmurantes, prudenter composuit.

Viris Succor & Penuel, quod se commeatu non juvant, gravia comminatur.

8 קוֹצֵי הַמִּדְבָּר וְאֵת הַבְּרֻקִּים : וַיַּעַל מֹשֶׁם פְּנוּאֵל
 וַיְדַבֵּר אֵלֵיהֶם כְּזֹאת וַיַּעֲנוּ אוֹתוֹ אַנְשֵׁי פְּנוּאֵל כְּאִשֶׁר
 9 עָנוּ אַנְשֵׁי סְכוּרֹת : וַיֹּאמֶר גַּם לְאַנְשֵׁי פְּנוּאֵל לֵאמֹר
 בְּשׁוּבִי בְּשָׁלוֹם אֶתֵּן אֶת הַמַּגְדָּל הַזֶּה :

וּזְבַח וְצִלְמִנֶע בְּקִרְקֹר וּמַחְנֵיהֶם עִמָּם כַּחֲמֶשֶׁת
 עָשָׂר אֶלֶף כָּל הַנּוֹתָרִים מִכָּל מַחְנֵה בְנֵי קְרָס וְהַנְּפִלִים
 11 מֵאֵרָה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ שֶׁלֶף חֶרֶב : וַיַּעַל גִּדְעוֹן
 דֶּרֶךְ הַשְּׁכוּנִי בְּאֵהִלִּים מִקְרָס לְנֹכַח וַיַּגְבְּהוּ וַיַּךְ אֶת־

*Zebach &
Zalmunah,
Midianita-
rum Reges
assequitur,
& vivos
cafit.*

12 הַמַּחְנֵה וְהַמַּחְנֵה הָיָה בְּטַח : וַיִּגְסוּ זְבַח וְצִלְמִנֶע וַיִּרְדְּףוּ
 אַחֲרֵיהֶם וַיִּלְכְּדוּ אֶת שְׁנֵי מְלָכֵי מִדְיָן אֶת זְבַח וְאֶת־

13 צִלְמִנֶע וְכָל הַמַּחְנֵה הִחְרִיד : וַיֵּשֶׁב גִּדְעוֹן בֶּן יוֹאֵשׁ

14 מִן הַמִּלְחָמָה מִלְמַעְלָה הַחֶרֶס : וַיִּלְכְּדוּ עַד מֵאֲנָשֵׁי

סְכוּרֹת וַיִּשְׁאַלְהוּ וַיִּכְתֹּב אֵלָיו אֶת שְׂרֵי סְכוּרֹת וְאֶת־

15 טוֹקְנֵיהֶם שִׁבְעִים וּשְׁבַעֵה אִישׁ : וַיָּבֵא אֶל אַנְשֵׁי סְכוּרֹת

וַיֹּאמֶר הִנֵּה זְבַח וְצִלְמִנֶע אֲשֶׁר חִרְפְּתֶם אוֹתִי לֵאמֹר

הַכְּפָ זְבַח וְצִלְמִנֶע עִתָּה בַיָּדְךָ כִּי נָתַן לְאַנְשֵׁיךָ הַיַּעֲפִים

*Reverfus
Succotanos
& Penueli-
tas pro me-
rito plectit.*

16 לַחֵם : וַיִּקַּח אֶת זְקֵנֵי הָעִיר וְאֶת קוֹצֵי הַמִּדְבָּר וְאֶת־

17 הַבְּרֻקִּים וַיִּדַּע בָּהֶם אֶת אַנְשֵׁי סְכוּרֹת : וְאֶת מַגְדָּל

18 פְּנוּאֵל נָתַן וַיַּהַרְגוּ אֶת אַנְשֵׁי הָעִיר : וַיֹּאמֶר אֶל זְבַח

וְאֶל צִלְמִנֶע אֵיפֹה הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הִרְגַתֶּם בְּתַבּוּר

19 וַיֹּאמְרוּ כְמוֹךָ כְּמוֹהֶם אַחֵר כְּתָאֵר בְּנֵי הַמֶּלֶךְ : וַיֹּאמֶר

אֲחֵי בְנֵי אֲמִי הֵם חַיֵּיהוּה לֹוּהַחִיתֶם אוֹתֶם לֹא הִרְגַתִּי

כְּאַתְכֶם : וַיֹּאמֶר לִיתֵר בְּכוֹרוֹ קוּם הִרְגוּ אוֹתָם וְלֹא־

*Midianita-
rum Reges
occidit.*

20 שֶׁלֶף הַנָּעַר חֶרְבוֹ כִּי רָא כִּי עוֹדְנוֹ נָעַר : וַיֹּאמֶר זְבַח

וְצִלְמִנֶע קוּם אֶתְּהוּ וּפְגַע בְּנוֹ כִּי כְּאִשׁ גְּבוּרַתוֹ וַיִּקַּם

גִּדְעוֹן וַיַּהַרְגוּ אֶת זְבַח וְאֶת צִלְמִנֶע וַיִּקַּח אֶת הַשְּׁהֲרָנִים

*Oblatum
à populo
principa-
tum repu-
diat.*

21 אֲשֶׁר בְּצוּאֵרֵי גְמְלֵיהֶם : וַיֹּאמְרוּ אִישׁ־

יִשְׂרָאֵל אֶל גִּדְעוֹן מִשָּׁל פְּנוּ גַם אֶתְּהוּ גַם בְּנֶךָ גַם בְּנֵי־

23 בְּנֵךְ כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִיַּד מִדְּיָן׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים גִּדְעוֹן לֹא־
אֲמַשְׁלֵךְ אֹנִי בְּכֶסֶד וְלֹא־יִמְשַׁלְּבֵנִי בְּכֶסֶד יְהוָה יִמְשַׁלְּבֵנִי׃

24 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים גִּדְעוֹן אֲשַׁאלְהָ מִכֶּם שְׂאֵלָה וְתַנּוּלִי׃
אִישׁ נָזֵם שִׁלְלוֹ כִּי־נָזַמְתִּי זֶה־בְּלֶהֱם כִּי־שָׁמַעְתִּים הֵם׃

וַיֹּאמְרוּ נְתוּן נְתוּן וַיִּפְרְשׂוּ אֶת־הַשְּׂמֵלָה וַיִּשְׁלִיכוּ שָׁמָּה כֹּה־
26 אִישׁ נָזֵם שִׁלְלוֹ׃ וַיְהִי מִשְׁקַל נְזֻמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר שָׁאֵל אֶלְפָּה

וּשְׁבַע־מֵאוֹת זָהָב לְבָר מִן־הַשְּׁהֲרָנִים וְהַנְּטִיפּוֹת וּבְגָדֵי־
הָאֲרָגְמָן שַׁעַר מַלְכֵי מִדְּיָן וּלְבָר מִן־הָעֲנָקוֹת אֲשֶׁר

27 בְּצוּאֵרֵי גְמַלֵּיהֶם׃ וַיַּעַשׂ אוֹתוֹ גִּדְעוֹן לְאִפּוֹר וַיִּצַּג אוֹתוֹ
בְּעִירוֹ בְּעַפְרָה וַיִּזְנוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל אַחֲרָיו שְׁמוּנֵיהִי לְגִדְעוֹן

וּלְבֵיתוֹ לְמוֹקֵשׁ׃ וַיִּבְנַע מִדְּיָן לְפָנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא־
28 יִסְפוּ לְשַׂאת רֹאשׁם וְתִשְׁקַט הָאָרֶץ אַרְבַּע־שָׁנָה

בְּיַמֵּי גִדְעוֹן׃

7 וַיֵּלֶךְ יִרְבֵּעַל בֶּן־יֹאשׁוּׁי אֲשֶׁר יָשַׁב בְּבֵיתוֹ׃ וּלְגִדְעוֹן הָיוּ שִׁבְעִים
29 בָּנִים יְצֵאֵי יָרְכוּ כִּי־נָשִׁים רַבּוֹת הָיוּ לוֹ׃ וּפִילָגְשׁוֹ אֲשֶׁר

31 בְּשִׁכְם יִלְדָה לוֹ גַּם־הָאֶבְנִי וַיִּשֶׂם אֶת־שְׁמוֹ אֲבִימֶלֶךְ׃
וַיִּמַּת גִּדְעוֹן בֶּן־יֹאשׁוּׁי בְּטוֹבָה וַיִּקְבֹּר בְּקָבֶר יֹאשׁ׃

32 אָבִיו כַּעֲפְרָה אֲבִי הָעֹזֵר׃ וַיְהִי כֹּאֲשֶׁר
33 מֵרַת גִּדְעוֹן וַיִּשׁוּבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּזְנוּ אַחֲרֵי הַבַּעֲלִים

34 וַיִּשְׁמְרוּ לַהֵם בַּעַל בְּרִית לְאֱלֹהִים׃ וְלֹא־זָכְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הַמְצִיל אוֹתָם מִיַּד כָּל־אֲבֵיהֶם

מִסְבִּיב׃ וְלֹא־עָשׂוּ חֶסֶד עִם־בֵּית יִרְבֵּעַל גִּדְעוֹן כְּכֹל־לֵה
הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה עִם־יִשְׂרָאֵל׃

א וַיֵּלֶךְ אֲבִימֶלֶךְ בֶּן־יִרְבֵּעַל שְׂכֵמָה אֶל־אָחִי אֲמוֹ וַיְדַבֵּר
2 אֵלָיהֶם וְאֵל־כָּל־מִשְׁפַּחַת בֵּית־אָבִי אֲמוֹ לֵאמֹר׃ דַּבְּרוּ

3 נָא בְּאָזְנֵי כָל־בְּעָלֵי שְׂכֵמָה טוֹב לָכֶם הַמְשַׁלְּבֵנִי בְּכֶם
שִׁבְעִים אִישׁ כָּל־בְּנֵי יִרְבֵּעַל אִם־מְשַׁלְּבֵנִי בְּכֶם אִישׁ אֶחָד

וְזָכַרְתֶּם כִּי־עַצְמְכֶם וּבְשַׁרְכֶם אָנִי׃ וַיְדַבְּרוּ אָחִי־אֲמוֹ
3 עָלָיו

קכ"ב

Victoria
monumen-
tum in urbe
sua statuit.

Ingenti so-
bole relictâ.
moritur.

Israëlita-
rum, post
mortem
ejus, idolo-
latría, &
ingrati-
tudo.

Cap. IX.
Abimelech
Sichemita-
rum princi-
patu poti-
tur.

עליו באזני כל בעלי שכם את כל הדברים האלה ויש
 4 לבם אחרי אבימלך כי אמרו אחינו הוא: ויתנו לו
 שבעים כסף מבית בעל ברית וישכר בהם אבימלך
 ה אנשים דיקים ופחזים וילכו אחריו: ויבא בירת אביו
 עפרתה ויהרג את אחיו בני ירבעל שבעים איש על-
 אבן אחת ויותר ויתם בן ירבעל הקטן כי נחבא:

Omnesque fratres, excepto Fotham, necat.

6 ויאספו כל בעלי שכם וכל בית מלוא וילכו וימליכו את אבימלך למלך עם אלון מצב אשר

Qui ipsi & Sichemitis exitium vaticinatur.

7 בשכם: ויגדו ליוזם וילך ויעמד בראש הר גרזים וישאקולו ויקרא ויאמר להם שמעו אלי בעלי שכם

8 וישמע אליכם אלהים: הלוך הלכו העצים למשח עליהם מלך ויאמרו לזית מלוכה עלינו: ויאמר להם

מלכה קרי

הזית החרלת את דשני אשר כי כבדו אלהים ואנשים והלכתי לנוע על העצים: ויאמרו העצים לתאנה לכי

11 את מלכי עלינו: ותאמר להם התאנה החרלתי את מתקי ואת תנוכתי הטובה והלכתי לנוע על העצים:

מלכי קרי

12 ויאמרו העצים לגפן לכי את מלוכי עלינו: ותאמר להם הגפן החרלתי את תירושי המשמח אלהים

14 ואנשים והלכתי לנוע על העצים: ויאמרו כל העצים אל האטר לך אתה מלך עלינו:

15 ויאמר האטר אל העצים אם באמת אתם משחים אתי למלך עליכם באו חסו בצלי ואם אין תצא אש

16 מן האטר ותאכל את ארזי הלבנון: ועתה אם באמת ובתמים עשיתם ותמליכו את אבימלך

17 ואם טובה עשיתם עם ירבעל ועם ביתו ואם בגמול ידו עשיתם לו: אשר נלחם אבי עליכם

18 וישלך את נפשו מנגד ויצל אתכם מיד מדון: ואתם קמתם על בית אבי היום ותהרגו את בניו

שבעים איש על אבן אחת ותמליכו את אבימלך בן
 19 אמתו על בעלי שכם כי אחיכם הוא: ואם באמת
 ובתמים עשיתם עם ירבעל ועם ביתו היום הזה
 שמחו באבימלך וישמח גם הוא בכם: ואם אין תצאו
 אש מאבימלך ותאכל את בעלי שכם ואת בית
 מלוא ותצא אש מבעלי שכם ומפית מלוא ותאכל
 21 את אבימלך: וינסו אתם ויברח וילך באררה וישב
 22 שם מפני אבימלך אחיו: וישר אבימלך
 23 על ישראל שלש שנים: וישלח אלהים רוח רעה בן
 אבימלך ובין בעלי שכם וכגדו בעלי שכם באבימלך:
 24 לבוא חמס שבעים בני ירבעל ודמם לשום על
 אבימלך אחיהם אשר הרג אותם ועל בעלי שכם
 אשר חגקו את ידיו להרג את אחיו: וישמו לו בעלי כה
 שכם מארבים על ראשי ההרים ויגזלו את כל אשר
 יעבר עליהם בדרך ויגר לאבימלך:
 26 ויבא געל בן עבד ואחיו ויעברו בשכם
 27 ויבטחו בבעלי שכם: ויצאו השדה ויבצרו את
 כרמיהם וירכו ויעשו הלולים ויבאו בית אלהיהם
 28 ויאכלו וישתו ויקללו את אבימלך: ויאמר געל בן
 עבד מי אבימלך ומי שכם כי נעבדנו הלא בן
 ירבעל וזבל פקידו עבדו ארז אנשי חמור אבי שכם
 29 ומדוע נעבדנו אנחנו: ומי יתן ארז העם הזה ביד
 ואסירה את אבימלך ויאמר לאבימלך רבה צבאך
 וצאה: וישמע זבל שר העיר את דברי געל בן עבד ל
 31 ויחר אפו: וישלח מלאכים אל אבימלך בתרמיה
 לאמר הנה געל בן עבד ואחיו באים שכמרו והנם
 32 צרים את העיר עליך: ועתה קום לילה אתה והעם
 אשר אתך וארכ בשדה: והיה בבקר כזרח השמש
 33 תשכים

*Sichemite,
 concepto in-
 genti odio,
 ab Abime-
 lecho defi-
 ciunt.*

4
ל

6

7

8

9

1

2

3

4

5

6

7

8

9

תשכים ופשטת על העיר והנה הוא והעם אשר אתו יצאים אליך ועשית לו כאשר תמצא ירך:

Abimelech urbem Sichem, primo ex insidiis, deinde apertâ vi, adortus, tandem expugnat.

ויקם אבימלך וכל העם אשר עמו 34

לה לילה ויארבו על שכנם ארבעה ראשים: ויצא געל בן עבר ויעמד פתח שער העיר ויקם אבימלך והעם 35

אשר אתו מן המארב: וירא געל את העם ויאמר אל זבל הנה עם יורד מראשי ההרים ויאמר אליו זבל 36

את צל ההרים אתה ראה כאנשים: ויסף עוד געל לדבר ויאמר הנה עם ירדים מעם טבור הארץ וראש 37

אחר בא מדרך אלון מעוננים: ויאמר אליו זבל איה איפוא פיך אשר תאמר מי אבימלך כי נעברנו הלא 38

זה העם אשר מאסתה בו צאנא עתה והלחם בו: ויצא געל לפני בעלי שכנם וילחם באבימלך: וירדפהו 39

אבימלך וינס מפניו ויפלו חללים רבים עד פתח השער: וישב אבימלך בארומה ויגרש זבל את געל 40

ואת אחיו משבת בשכנם: ויהי ממחרת ויצא העם השדרה ויגרו לאבימלך: ויקח את העם ויחצם 41

לשלושה ראשים וארכ בשדרה ויראו הנה העם יצא מן העיר ויקם עליהם ויכסם: ואבימלך והראשים אשר עמו 42

פשטו ויעמדו פתח שער העיר ושני הראשים פשטו מה על כל אשר בשדה ויכוסם: ואבימלך נלחם בעיר כל 43

היום ההוא וילכד את העיר ואת העם אשר בה הרג ויתן את העיר ויזרעה מלח: 44

כל בעלי מגדל שכנם ויבאו אל צריח בית אל ברית: ויגד לאבימלך כי התקבצו כל בעלי מגדל שכנם: 45

ועל אבימלך הרצלמון הוא וכל העם אשר אתו ויקח אבימלך את הקרדמות בידו ויכרת שוכת עצים 46

וישאה וישם על שכמו ויאמר אל העם אשר עמו מה ראיתם 47

Munitam in urbe turrim, quo plerique confugerant, exurit.

ראיתם

49 ראיִתֶם עֲשִׂיתִי מֵהָרוּ עֲשׂוּ כִּמּוֹנִי: וַיִּכְרְתוּגַם כָּל־הָעָם
אִישׁ שׁוֹכֵה וַיִּלְכּוּ אַחֲרֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיִּשְׂמוּ עַל־הַצְּרִיחַ
וַיִּצִיתוּ עֲלֵיהֶם אֶת־הַצְּרִיחַ בְּאֵשׁ וַיִּמְתּוּגַם כָּל־אֲנָשֵׁי
מִגְדֹל שָׁכֶם כְּאֵלֶף אִישׁ וְאִשָּׁה: וַיִּלְךְ נ

51 אֲבִימֶלֶךְ אֶל־תַּבְכִּין וַיַּחֲזֵן בְּתַבְכִּין וַיִּלְכְּדָהּ: וּמִגְדֹל עֲזָהִירָה
בְּתוֹךְ הָעִיר וַיִּנְסוּ שָׂמָּה כָּל־הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְכָל־

52 בְּעַלֵי הָעִיר וַיִּסְגְּרוּ בְּעַדְסוֹ וַיַּעֲלוּ עַל־גֵּגַי הַמִּגְדָּל: וַיָּבֹא
אֲבִימֶלֶךְ עַד־הַמִּגְדָּל וַיִּלְחֶם בּוֹ וַיִּגֵּשׁ עַד־פֶּתַח הַמִּגְדָּל

53 לְשַׂרְפוֹ בְּאֵשׁ: וַתִּשְׁלַךְ אִשָּׁה אַחֶרֶת פֶּלַח רֹכֵב עַל־
רֹאשׁ אֲבִימֶלֶךְ וַתִּרְץ אֶת־גֵּלְגָלְתוֹ: וַיִּקְרָא מֵהָרָחֵק

54 אֶל־הַנָּעַר וַיִּשָּׂא כִלְיוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁלַף חַרְבְּךָ וּמוֹתֵתֵנִי
פֶּן־יֹאמְרוּ לֵאמֹר לִי אִשָּׁה הִרְגָתָהּ וַיִּרְקָהּ וַיַּעֲרוּ וַיִּמָּרָת:

וַיִּרְאוּ אִישׁ־יִשְׂרָאֵל כִּי־מָת אֲבִימֶלֶךְ וַיִּלְכּוּ אִישׁ לְמַקְמוֹ: נח
וַיֵּשֶׁב אֱלֹהִים אֶת־רַעַת אֲבִימֶלֶךְ אֲשֶׁר עָשָׂה לְאָבִיו

56 לְהַרְגָתָם שִׁבְעִים אַחִיו: וְאֵת כָּל־רַעַת אֲנָשֵׁי שָׁכֶם
הַשֹּׂבֵב אֱלֹהִים בְּרֹאשׁוֹ וַתִּבְאֵר אֵלֵיהֶם קָלְלַת יוֹתָם בֶּן־

וַיִּקַּם אַחֲרָיו אֲבִימֶלֶךְ לְהוֹשִׁיעַ 9 א
אֶת־יִשְׂרָאֵל תּוֹלַע בֶּן־פּוּאָה בֶּן־דָּוִד אִישׁ יִשְׁשַׁכְּרוֹ וְהוּא־

2 יֹשֵׁב בְּשֹׁמֵר בְּהַר אֶפְרָיִם: וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים
3 וַיִּקַּם וּשְׁלֹשׁ שָׁנָה וַיִּמָּתוּ וַיִּקְבַּר בְּשֹׁמֵר:

אֶחָד וַיֵּאֵר הַגֹּלְעָדִי וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם
4 שָׁנָה: וַיְהִי־לוֹ שְׁלֹשִׁים בְּנֵי רֹכְבִים עַל־שְׁלֹשִׁים עִירִים

וּשְׁלֹשִׁים עִירִים לָהֶם לְהֵם יִקְרָאוּ חוֹת יֵאֵר עַד־הַיּוֹם
הַזֶּה אֲשֶׁר בְּאַרְצָן הַגֹּלְעָד: וַיִּמָּת יֵאֵר וַיִּקְבַּר ה

בְּקִמּוֹן: וַיִּסְפוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הַרְעָבָה וַיַּעֲבְדוּ 6
אֶת־הַבְּעָלִים וְאֶת־הָעֲשֻׁתֹת וְאֶת־אֱלֹהֵי אֲרָם וְאֶת־

אֱלֹהֵי צִדּוֹן וְאֶת־אֱלֹהֵי מוֹאָב וְאֶת־אֱלֹהֵי בְנֵי עַמּוֹן וְאֶת־
אֱלֹהֵי

Ipsa, diem expugnat. a urbe Thebez, circa aliam turrim heret, saxo a muliere ictus, cadit.

Cap. X. Judex & liberator populi Tola.

Cui succedit Fair.

Israëlitarum nova à cultu Dei defectio: qui eos Philistæorum

אין המכרת חקת

& Ammonitarum jugo permittit.

Illis vero, angustiis pressi, Dei opem inclamant.

Ammonitae & Israelitae ad bellum sese parant.

Cap. XI. Gileaditae Jephthah, gentilem suum, ex exilio revocatum, ducem belli contra Ammonitas designant.

7 אלהי פלשתים ויעזבו את יהוה ולא עבדוהו: ויחר
 אף יהוה בישראלו ומכרם ביד פלשתים וביד בני עמון:
 8 וירעצו וירצצו את בני ישראל בשנה ההיא שמנה
 עשרה שנה את כל בני ישראל אשר בעבר הירדן
 9 בארץ האמרי אשר בגלעד: ויעברו בני עמון את
 הירדן להלחם גם ביהודה ובבנימין ובבית אפרים
 י ותצר לישראל מאד: ויצעקו בני ישראל אל יהוה
 לאמר חטאנו לך וכי עזבנו את אלהינו ונעבד את
 11 הבעלים: ויאמר יהוה אל בני ישראל
 הלא מצריתם ומן האמרי מן בני עמון ומן פלשתים:
 12 וצידוניתם ועמלק ועמון לחצו אתכם ותצעקו אלי
 13 ואזשיעה אתכם מידם: ואתם עזבתם אותי ותעבדו
 14 אלהים אחרים לכן לא אוסיף להושיע אתכם: לכו
 וצעקו אל האלהים אשר בחרתם בס המה יושיעו לכם
 15 בעת צרתכם: ויאמרו בני ישראל אל יהוה חטאנו
 עשה אתה לנו ככל הטוב בעיניך אך הצילנו נא היום
 16 הזה: ויסירו את אלהי הנכר מקרבם ויעברו את
 17 יהוה ותקצר נפשו בעמל ישראל: ויצעקו
 בני עמון ויחננו בגלעד ויאספו בני ישראל ויחננו במצפה:
 18 ויאמרו העם שרי גלעד איש אל רעהו מי האיש אשר
 יחל להלחם בבני עמון יהיה לראש לכל ישרי גלעד:
 ויפתח הגלעדי היה גבור חיל והוא בן
 2 אשה זונה ויולד גלעד את יפתח: ותלד אשת גלעד לו
 בנים ויגדלו בני האשה ויגרשו את יפתח ואמרו לו
 לא תנחל בבית אבינו כי בן אשה אחרת אתה:
 3 ויברח יפתח מפני אחיו וישב בארץ טוב ויתלקטו אל
 4 יפתח אנשים ריקים ויצאו עמו: ויהי כאשר
 ה מימים וילחמו בני עמון עם ישראל: ויהי כאשר
 נלחמו

איא
המרת
נק

6 גלחמו בני עמון עם ישראל וילכו זקני גלעד לקחת
 את יפתח מארץ טוב: ויאמרו ליפתח לכה והייתה לנו
 7 לקצין ונלחמה בבני עמון: ויאמר יפתח לזקני גלעד
 הלא אתם שנאתם אותי ותגרשוני מבית אבי ומדוע
 8 באתם אלי עתה כאשר צר לכם: ויאמרו זקני גלעד
 אל יפתח לכן עתה שבנו אליך והלכת עמנו ונלחמת
 9 בבני עמון והיית לנו לראש לכל ישיבי גלעד: ויאמר
 יפתח אל זקני גלעד אם משיבים אתם אותי להלחם
 בבני עמון ונתן יהוה אותם לפני אנכי אהיה לכם
 לראש: ויאמרו זקני גלעד אל יפתח יהוה יהיה שמע
 11 בינותינו אם לא כדברך כן נעשה: וילך יפתח עם
 זקני גלעד וישמו העם אותו עליהם לראש ולקצין
 וידבר יפתח את כל דבריו לפני יהוה במצפה:
 12 וישלח יפתח מלאכים אל מלך בני
 עמון לאמר מה לי ולך כי באת אלי להלחם בארצי:
 13 ויאמר מלך בני עמון אל מלאכי יפתח כי לקח
 ישראל את ארצי בעלותו ממצרים מארנון ועד
 היבק ועד הירדן ועתה השיבה אתהן בשלום:
 14 ויוסף עוד יפתח וישלח מלאכים אל מלך בני
 עמון: ויאמר לו כה אמר יפתח לאלקח ישראל
 16 את ארץ מואב ואת ארץ בני עמון: כי בעלותם
 ממצרים וילך ישראל במדבר עד ים סוף ויבא
 17 בקדשה: וישלח ישראל מלאכים אל מלך
 אדום לאמר אעברה נח בארצה ולא שמע מלך
 אדום וגם אל מלך מואב שלח ולא אבה וישב ישראל
 18 בקדש: וילך במדבר ויסב את ארץ אדום ואת
 ארץ מואב ויבא ממזרח שמש לארץ מואב ויחנן
 בעבר ארנון ולא באו בגבול מואב כי ארנון גבול
 מואב

*Promisso
etiam prin-
cipatu.*

*Qui, missa
legatione,
Ammoni-
tas à consi-
liis belli
avertere
studet.*

19 מואב : וישלח ישראל מלאכים אל סחון מלך
 האמרי מלך חשבון ויאמר לו ישראל געברה נא
 כ בארצך עד מקומי : ולא האמין סחון את ישראל
 עבר בגבלו ויאסף סחון את כל עמו ויחנו ביהצה
 21 וילחם עם ישראל : ויתן יהוה אלהי ישראל את
 סחון ואת כל עמו ביד ישראל וכנס וירש ישראל
 22 את כל ארץ האמרי יושב הארץ ההיא : וירשו
 את כל גבול האמרי מארנון ועד היבק ומן המדבר
 23 ועד הירדן : ועתה יהוה אלהי ישראל הוריש את
 24 האמרי מפני עמו ישראל ואתה תירשנו : הלא את
 אשר יורישך כמוש אלהיך אורנו תירש ואת כל
 כה אשר הוריש יהוה אלהינו מפנינו אותנו נירש : ועתה
 הטוב טוב אתה מבלק בן צפור מלך מואב הדב רב
 26 עם ישראל אם גלחם גלחם כם : בשבת ישראל
 בחשבון ובכנותיה ובערעור ובכנותיה ובכל הערים
 אשר על ידי ארנון שלש מאות שנה ומדוע לא
 27 הצלתם בעת ההיא ואנכי לא חטאתי לך ואתה עשה
 אתי רעה להלחם בי ישפט יהוה השפט היום בין בני
 28 ישראל ובין בני עמון : ולא שמע מלך בני עמון אל

*Frustra au-
 tem tenta-
 tis illorum
 animis, ipse
 quoque co-
 pias colligit.
 Et votum
 Deo vorvet.*

29 דברי יפתח אשר שלח אליו : ותהי
 על יפתח רוח יהוה ועבר את הגלעד ואת מנשה
 ויעבר את מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמון :
 ל וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר אם נתון תתן את בני
 31 עמון בידי : והיה היוצא אשר יצא מדלת ביתי
 לקראתי בשובי בשלום מבני עמון והיה ליהוה
 32 והעליתיהו עולה : ויעבר יפתח אל בני
 33 עמון להלחם כם ויתנם יהוה בידו : ויכס מערוער וער
 בואך מניית עשרים עיר ועד אבל כרמים מכה גדולה
 מאד

*Vincit Am-
 monitas.*

מאד ויכנעו בני עמון מפני בני ישראל :

34 ויבא יפתח המצפה אל ביתו והנה בתו

*Deinde fili-
liam suam.
è domesticis
primam.
obviam na-
ctus, infelix
parens pro
voto Deo
offert &
sacrat.*

יצאת לקראתו בתפיש ובמחלות ורק היא יחידה איך

לו ממנו בן ארבת : ויהי כראותו אותה ויקרע את לה

בגדיו ויאמר אהה בתי הכרע הכרעתי ואת היית

בעכרי ואנכי פציתי פי אליה ולא אוכל לשוב :

36 ותאמר אליו אבי פצית את פיך אל יהוה עשה לי

כאשר יצא מפיק אחרי אשר עשה לך יהוה נקמות

מאיביך מבני עמון : ותאמר אל אביה יעשה לי הדבר

37 הוזה הרפה ממני שנים חדשים ואלכה וירדתי על

ההרים ואכבה על בתולי אנכי ורעיתי : ויאמר לכי

וישלח אותה שני חדשים ותלך היא ורעותיה ותבך

על בתוליה על ההרים : ויהי מקץ שנים חדשים

39 ותשב אל אביה ויעש לה את נדרו אשר נדרו והיא

לא ידעה אישותה חק בישראל : מימים ימימה מ

תלכנה בנות ישראל לתנורת לברת יפתח הגלעדי

ארבעת ימים בשנה :

ויצק איש אפרים יב

ודעותי קרי

*Cap. XII.
Ephraimite,
levi de
causa, con-
tendunt
cum Fe-
phthal.*

ויעבר צפונה ויאמרו ליפתח מדוע עברת להלחם

בבני עמון ולנו לא קראת ללכת עמך ביתך נשרף

עליך באש : ויאמר יפתח אליהם איש ריב הייתי

אני ועמי ובני עמון מאד ואזעק אתכם ולא הושעתם

3 אותי מידם : ואראה כי אינך מושיע ואישמה נפשי

בכפי ואעברה אל בני עמון ויתנם יהוה בידי ולמה

עליתם אלי היום הוזה להלחם בי : ויקבץ יפתח את

4 כל אנשי גלעד וילחם את אפרים ויכו אנשי גלעד

את אפרים כי אמרו פליטי אפרים אתם גלעד בתוך

אפרים בתוך מנשה : וילכד גלעד את מעברות ה

הירדן לאפרים והיה כי יאמרו פליטי אפרים אעברה

ויאמרו

*Res hac in
bellum e-
rumpit.
Ingens ipso-
rum stru-
ges.*

וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֲנִישֵׁי גִלְעָד הַאֲפֵרֶתִי אִתְּךָ וַיֹּאמֶר לֹא :

וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֲמַרְנָה שְׁבִלֶת וַיֹּאמֶר סִבְלַת וְלֹא יָבִין

לְדַבֵּר כִּן וַיֵּאחֲזוּ אוֹתוֹ וַיִּשְׁחַטוּהוּ אֶל מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן

וַיִּפֹּל בַּעַת הַהֵיאָמָפְרִים אַרְבַּעִים וּשְׁנָיִם אֶלֶף :

וַיִּשְׁפֹּט יִפְתָּח אֶת־יִשְׂרָאֵל שֵׁשׁ שָׁנִים וַיָּמָת יִפְתָּח

הַגִּלְעָדִי וַיִּקְבַּר בְּעִירֵי גִלְעָד :

וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו אֶת־יִשְׂרָאֵל אֲבִצָן מִבֵּית לַחֶם : וַיְהִי לוֹ

שְׁלֹשִׁים בָּנִים וּשְׁלֹשִׁים בָּנוֹת שֶׁלַח הַחוּצָה וּשְׁלֹשִׁים

בָּנוֹת הַבַּיִת לִבְנָיו מִן הַחוּץ וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל שֶׁבַע

שָׁנִים : וַיָּמָת אֲבִצָן וַיִּקְבַּר בְּבֵית לַחֶם :

וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו אֶת־יִשְׂרָאֵל

אֵילֹן הַזְּבוּלֹנִי וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרֵת שָׁנִים : וַיָּמָת

אֵילֹן הַזְּבוּלֹנִי וַיִּקְבַּר בְּאֵילֹן בְּאַרְצֵי זְבוּלֹן :

וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו אֶת־יִשְׂרָאֵל

עֲבֵדוֹן בֶּן־הַלֵּל הַפְּרַעְתּוֹנִי : וַיְהִי לוֹ אַרְבַּעִים בָּנִים

וּשְׁלֹשִׁים בָּנֵי בָנִים רִכְבִּים עַל־שִׁבְעִים עִירֹם וַיִּשְׁפֹּט

טו אֶת־יִשְׂרָאֵל שְׁמֹנֶה שָׁנִים : וַיָּמָת עֲבֵדוֹן בֶּן־הַלֵּל

הַפְּרַעְתּוֹנִי וַיִּקְבַּר בְּפְרַעְתּוֹן בְּאַרְצֵי אֲפְרַיִם בְּהַר

וַיָּסִיפוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל

לַעֲשׂוֹת הַרַע כְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיַד פְּלִשְׁתִּים

אַרְבַּעִים שָׁנָה :

וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִצְרַעְרָה מִמִּשְׁפַּחַת הַרְנִי וּשְׁמוֹ מְנוּחַ

וְאִשְׁתּוֹ עֵקְרָה וְלֹא יָלְדָה : וַיֵּרָא מַלְאָךְ יְהוָה אֶל־

הָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הִנֵּה נָנִי אֶת־עֵקְרָה וְלֹא־

יִלְדָת וְהָרִית וְיִלְדָת בֶּן : וְעַתָּה הֲשִׁמְרִי נָנִי וְאֵל־

הַתְּשִׁי יָיִן וּשְׂכָר וְאֵל־תֹּאכְלִי כֹל טָמֵא : כִּי הִנֵּךְ

הָרָה וְיִלְדָת בֶּן וּמִוְרָה לֹא יֵעָלֶה עָלֶיךָ עַל־רֹאשׁוֹ כִּי־נֹזֵר

אֱלֹהִים יִהְיֶה הַנֶּעַר מִן הַבֶּטֶן וְהוּא יִחַל לְהוֹשִׁיעַ אֶת־

יִשְׂרָאֵל

In principa-
sum succo-
dit Ebran.

Postque
cum Elon
Zebuloni-
tes.

Itemque
Abdon: sub
quorum
imperio res
tranquilla
fuerunt.

Cap. XIII.
Rursum If-
raelita, ad
idola con-
versi, sub-
jecti Philis-
tais, per
40 annos
poenas per-
fidia dede-
runt.
31 Ea tem-
pestate An-
gelus uxori
Manoë, diu
sterili, ap-
paret: nun-
ciatque

הנפחה 2
נמ

6 ישראל מיד פלשתים: ותבא האשה ותאמר לאישה
 לאמר איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך
 האלהים נורא מאד ולא שאלתיהו אימזה הוא ואת
 שמו לא הגיד לי: ויאמר לי הנך הרה וילדת בן ועתה
 7 אל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמאה כי נזיר
 אלהים יהיה הנער מן הבטן עד יום מותו:

*ei, fore ut
 puerum e-
 deret liber-
 tatis vin-
 dicem.*

8 ויעתר מנוח אל יהוה ויאמר בי
 אדוני איש האלהים אשר שלחת יבוא נא עוד
 אלינו ויורנו מה נעשה לנער היולד: וישמע⁹ הל' ברנש
 האלהים בקול מנוח ויבא מלאך האלהים עוד
 אל האשה והיא ישבת בשדה ומנוח אישה
 אין עמה: ותמהר האשה ורגרץ ותגד לאישה
 ותאמר אליו הנה נראה אלי האיש אשר בא ביום
 אלי ויקסו לך מנוח אחרי אשתו ויבא אל האיש ויאמר
 לו האתה האיש אשר דברת אל האשה ויאמר אני:
 12 ויאמר מנוח עתה יבא דבריך מה יהיה משפט הנער
 ומעשהו: ויאמר מלאך יהוה אל מנוח מכל אשר
 אמרת אל האשה תשמר: מכל אשר יצא מגופן היין
 לא תאכל ויין ושכר אל תשת וכל טמאה אל תאכל
 כל אשר צויתיה תשמר: ויאמר מנוח אל מלאך יהוה
 16 נעצרה נא אותך ונעשה לפניך גרי עזים: ויאמר
 מלאך יהוה אל מנוח אם תעצרני לא אכל בלחמך
 ואם תעשה עלה ליהוה תעלננה כי לא ידע מנוח כי
 17 מלאך יהוה הוא: ויאמר מנוח אל מלאך יהוה מי
 שמך כי יבא דבריך וכבדנוך: ויאמר לו מלאך יהוה
 18 למה זה תשאל לשמי והוא פלאי: ויקח מנוח ארז¹⁹ יתיר א'

*Etiam Vi-
 ro, multum
 precibus
 istud expe-
 tenti, divi-
 na illius vi-
 sionis gra-
 tia fit.*

*Angelus,
 per acto sa-
 crificio, fu-
 mo flam-
 maque vi-
 stima obvo.*

למה זה תשאל לשמי והוא פלאי: ויקח מנוח ארז
 גרי העזים ואת המנחה ויעל על הצור ליהוה ומפלא
 לעשות ומנוח ואשתו ראים: ויהי בעלות הלחב מעל כ
 המזבח

lutus, in athera auferitur.

Obstupescente Mano.

Mulier enixa filium, Simson nomen ei indidit.

Cap. XIV. Simson uxorem ex Philistais quarit.

Leonem in via obvium manu discepit.

המזבח השמימה ויעל מלאך יהוה בלהב המזבח
 ומנוח ואשתו ראים ויפלו על פניהם ארצה: ולא יסף
 עוד מלאך יהוה להראה אל מנוח ואל אשתו אז ידע
 מנוח כי מלאך יהוה הוא: ויאמר מנוח אל אשתו
 מות נמורת כי אלהים ראינו: ותאמר לו אשתו לו חפץ
 יהוה להמיתנו לא לקח מידנו עלה ומנחה ולא הראנו
 את כל אלה וכעת לא השמיענו כזאת: ותלד האשה
 בן ותקרא ארתי שמו שמשון ויגדל הנער ויברכהו
 כה יהוה: ותהל רוח יהוה לפעמו במחנה דן בין צרעה
 וירד ובין אשתאול:
 וירא אשה בתמנתה מבנות פלשתים: ויעל ויגד
 לאביו ולאמו ויאמר אשה ראיתי בתמנתה מבנות
 פלשתים ועתה קח אותה לי לאשה: ויאמר לו אביו
 ואמו האין בכנות אחיך ובכל עמי אשה כי אתה
 הולך לקחת אשה מפלשתים הערלים ויאמר שמשון
 אל אביו אותה קח לי כיהיא ישרה בעיני: ואביו
 ואמו לא ידעו כי מיהוה היא כיתאנה הוא מבקש
 מפלשתים ובעת ההיא פלשתים משלים בישראל:
 וירד שמשון ואביו ואמו תמנתה ויבאו
 ערב רמי תמנתה והנה כפיר אריות שאג לקראתו:
 ותצלה עליו רוח יהוה וישפעהו כשפע הגדי ומאומה
 אין בידו ולא הגיד לאביו ולאמו את אשר עשה: וירד
 וידבר לאשה ותישר בעיני שמשון: וישב מימים
 לקחתה ויסר לראות את מפלת האריה והנה עדרת
 דברים כגוית האריה ודבש: וירדהו אל כפיו וילך
 הלוך ואכל וילך אל אביו ואל אמו ויתן להם ויאכלו
 ולא הגיד להם כי מגוית האריה רדה הדבש: וירד
 אביו אל האשה ויעש שם שמשון משתה כי כן

11 יעשו הבחורים : ויהי כראותם אותו ויקחו שלשים

12 מרעים ויהיו אתו : ויאמר להם שמשון אחודה

13 נא לכם חידה אם הגיד תגידו אותה לי שבעת

ימי המשתה ומצאתם ונתתי לכם שלשים סדינים

14 ושלשים חלפת בגדים : ואם לא תוכלו להגיד לי

ונתתם אתם לי שלשים סדינים ושלשים חליפות

15 בגדים ויאמרו לו חודה חידתך ונשמענה : ויאמר

להם מהאכל יצא מאכל ומעו יצא מתוק ולא יכלו

16 להגיד החידה שלשת ימים : ויהי ביום השביעי טו

ויאמרו לאשת שמשון פתי את אישך ויגד לנו את

17 החידה פן נשרף אותך ואת בית אביך באש

18 הליד שנוקראתם לנו הלא : ותבך אשת שמשון

עליו ותאמר רק שנארתני ולא אהבתני החידה

19 חרתה לבני עמי ולי לא הגדתה ויאמר לה הנה

20 לאבי ולאמי לא הגדתי ולך אגיד : ותבך עליו

שבעת הימים אשר היה להם המשתה ויהי

21 ביום השביעי ויגד לה כי הציקתהו ותגד החידה לבני

22 עמה : ויאמרו לו אנשי העיר ביום השביעי בטרם

23 יבא החרסה מהמתוק מדבש ומה עז מארי ויאמר

להם לולא חרשתם בעגלתי לא מצאתם חידתי :

24 ותצלח עליו רוח יהוה וירד אשקלון ויך מהם שלשים

25 איש ויקח את חליצותם ויתן החליפות למגיד החידה

ויחר אפו ויעל בית אביו : ותהי אשת שמשון

26 למרעהו אשר רעה לו :

Invitatis ad nuptiale epulum a-nigma pro-ponit.

Cajus illi mentem, per sponsam clam retectam.

Simsoni exponunt.

19 Ille verò caesis quibusdam

Philistæis, ex ipsorum

extrivis sponsionis præmium

victoribus persolvit.

Cap. XV.

Simson intelligit uxorem, se absente, in al-

terius matrimonium convnisse.

27 ויהי מימים בימי קציר חטים ויפקד שמשון את

28 אשתו בגדי עזים ויאמר אבא אל אשתי החדרה ולא

29 נתנו אביה לבוא : ויאמר אביה אמר אמרת כי שונא

30 שנארתה ואתננה למרעה הלא אחותה הקטנה

מוכה

מס
14
ה
6
7
8
9
11
12
13
14
טו
16
17

3 טובה ממנה תהינא לך תחתייה: ויאמר להם שמשון
 4 נקיתיה הפעם מפלשתים כיעשה אני עמס רעה: וילך
 שמשון וילכד שלש מאות שועלים ויקח לפדים ויפן
 זנב אל זנבו וישם לפיד אחר בין שני הזנבות בתוך:
 הויבער אש בלפידים וישלח בקמורת פלשתים ויבער
 6 מגדרישוער קמה ועד כרם זית: ויאמרו פלשתים מי
 עשה זאת ויאמרו שמשון חתן התמני כי לקח את
 אשתו ויתנה למרעהו ויעלו פלשתים וישרפו אותה
 7 ואת אביה באש: ויאמר להם שמשון אם תעשון
 8 כזאת כי אם נקמתי בכם ואחר אחרל: ויך אותם
 שוק על ירך מכה גדולה וירד וישב בסעף סלע
 9 עיטם: ויעלו פלשתים ויחנו ביהודה
 י וינטשו בלחי: ויאמרו איש יהודה למה עליתם עלינו
 ויאמרו לאסור את שמשון עלינו לעשות לו כאשר
 11 עשה לנו: וירדו שלשת אלפים איש מיהודה אל
 סעף סלע עיטם ויאמרו לשמשון הלא ידעת כי
 משלים בנו פלשתים ומה זאת עשית לנו ויאמר להם
 12 כאשר עשו לי כן עשית להם: ויאמרו לו לאסרך
 ירדנו לתתך ביד פלשתים ויאמר להם שמשון השבעו
 13 לי פן תפגעון בי אתם: ויאמרו לו לאמר לא כי אסר
 נאסרך ונתנוך בידם והמת לא נמיתך ויאסרהו בשנים
 14 עבתיים חדשים ויעלוהו מן הסלע: הוא בא עד לחי
 ופלשתים הריעו לקראתו ותצלח עליו רוח יהוה
 ותהינה העברתים אשר על זרעותיו כפשתים אשר
 15 טו בערו באש וימסו אסוריו מעל דיו: וימצא לחי חמור
 16 מריה וישלח ידו ויקחה ויך בה אלף איש: ויאמר
 שמשון בלחי החמור חמור חמרתים בלחי החמור
 17 הכיתי אלף איש: ויהי ככלתו לדבר וישלך החלי
 מידו

Unde do-
 lens, 300
 vulpibus
 captis, ar-
 dentes lam-
 pades ea-
 rum caudis
 illigat, at-
 que eas ho-
 stium agris
 immitit.

Isto damno
 profana
 gens com-
 mota, in
 Judaeorum
 agros seef-
 fundit.
 11 Qui istis
 incommo-
 dis compul-
 si, Simo-
 nem vin-
 ctum Phi-
 listaeis tra-
 diderunt.

15 Sed tra-
 ditus ruptis
 vinculis,
 arrepto offe-
 asini, quod
 casus obtu-
 lerat, mille
 ex hostibus
 prostravit.

מירו ויקרא למקום ההוא רמת לחי: ויצמא מאד 8
ויקרא אל יהוה ויאמר אתה נתת ביד עבדך את
התשועה הגדלה הזאת ועתה אמרת בצמא ונפלת
ביד הערלים: ויבקע אלהים את המכתש אשר בלחי 9
ויצאו ממנו מים וישת ותשב רוחו ויחי על כן ויקרא
שמה עין הקורא אשר בלחי עד היום הזה: וישפט את כ

Denique à labore sitiens, invocato Domino, ex osse quod mansu tenebat, aquam videt fluere.

א וילך יו א ישראל בימי פלשתים עשרים שנה:

Cap. XVI. Simson portas urbis Gaza emolitur, humeroque sublatas in vicino monte reponit.

שמשון עותה וירא שם אשה זונה ויבא אליה: לעזתים 2
לאמר בא שמשון הנה ויסבו ויארבו לו כל הלילה
בשער העיר ויתחרשו כל הלילה לאמר עד אור
הבקר והרגנהו: וישכב שמשון עד חצי הלילה ויקם 3
בחצי הלילה ויאחו בדלתות שער העיר ובשתי
המוזות ויסעם עם הכריח וישם על כתפיו ויעלם אל
ראש ההר אשר על פני הכרון: ויהי 4

Puellam Delilam amat.

אחרי כן ויאהב אשה בנחל שורק ושמה דלילה: ויעלו ת
אליה סרני פלשתים ויאמרו לה פתו אותו וראי במה
כחו גדול ובמה נוכל לו ואסרנוהו לענותרו ואנחנו

Illa blandimento muliebri ipsum aggreditur, virtutem suam uti prodat.

נתן לך איש אלף ומאה כסף: ותאמר דלילה אל 6
שמשון הגידה נא לי במה כחך גדול ובמה תאסר
לענותך: ויאמר אליה שמשון אם יאסרני בשבעה 7
יתרים לחים אשר לא חרבו וחליתי והייתי כאחד
האדם: ויעלו לה סרני פלשתים שבעה יתרים לחים 8
אשר לא חרבו ותאסרו בהם: והארב ישב לה בחדר 9
ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון וינתק את היתרים
כאשר ינתק פתיל הונערת בהריחו אשולא נודע
כחו: ותאמר דלילה אל שמשון הנה התלת בי 10
ותרבר אלי כזבים עתה הגידה נא לי במה תאסר:
ויאמר אליה אם יאסרוני בעבתיים חדשים אשר 11

Et saepe eludens eam.

לא

Multum-
que cun-
ctantem,

Tandem
perpulit, ut
indicaret,
in criminibus
capitis vi-
res suas
consistere.
Itaque dor-
mienti insi-
diata, cri-
nem ipsi at-
tondet, eum-
que Philis-
taeis tradit.

Illi effosis
oculis vin-
ctum in pi-
strinum re-
trudunt.

Cum diem
festum age-
rent, Sim-
son quasi
in publicam
pompan

לאַנעשה בהם מלאכה וחליתיו והייתי כאחד האדם :
 12 ותקח דלילה עבתים חדשים ותאסרהו בהם ותאמר
 אליו פלשתים עליך שמשון והארכ ישב בחדר וינתקם
 13 מעל זרעתיו כחוט : ותאמר דלילה אל שמשון עד-
 הנה התלת בי ותדבר אלי כזבים הגידה לי במה
 תאסר ויאמר אליה אסתארגי את שבע מחלפות
 14 ראשי עם המסכת : ותתקע ביתד ותאמר אליו
 פלשתים עליך שמשון ויקץ משנתו ויסע את היתד
 15 הארג ואת המסכת : ותאמר אליו איך תאמר
 אהבתיך ולבך אין אתי זה שלש פעמים התלת בי
 16 ולא הגדת לי במה כחך גדול : ויהי כיהציקה לו
 ה' ויגד לה את כל הימים ותאלצהו ותקצר נפשו למות :
 17 ויגד לה את כל לבו ויאמר לה מורה לא עלה על-
 ראשי כי גזיר אלהים אני מבטן אמי אסגלחתי
 18 וסר ממני כחי וחליתיו והייתי ככל האדם : ותרא
 דלילה כיהגיד לה את כל לבו ותשלח ותקרא
 19 לסרני פלשתים לאמר עלו הפעם כיהגיד לה את
 כל לבו ועלו אליה סרני פלשתים ויעלו הכסף בידם :
 20 ותישנהו על ברביה ותקרא לאיש ותגלה את-
 שבע מחלפות ראשו ותחר לענורו ויסר כחו
 כ מעליו : ותאמר פלשתים עליך שמשון ויקץ משנתו
 ויאמר איצא בפעם בפעם ואנער והוא לא ידע כי
 21 יהוה סר מעליו : ויאחזוהו פלשתים וינקרו את-
 עיניו ויורדו אותו עזתה ויאסרוהו בנחשתים ויהי
 22 טוחן בבית האסירים : ויחל שער ראשו לצמח
 23 כאשר גלח : וסרני פלשתים
 נאספו לזבח זבח גדול לרגון אלהיהם ולשמחה
 24 ויאמרו נתן אלהינו בידנו את שמשון אויבנו : ויראו
 אתו F f 3 1 1

האסורים
קרי 22

אתו העם ויהללו את אלהיהם כי אמרו נתן אלהינו
בידנו את אויבנו ואת מחריב ארצנו ואשר הרבה
את חללינו: ויהי כי טוב לבם ויאמרו קראו כה

*producitur,
caproque il-
luditur.*

כטוב קרי

האסורים קרי

לשמשון וישחק לנו ויקראו לשמשון מבית האסירים
ויצחק לפניהם ויעמדו אורתו בין העמודים:

26 ויאמר שמשון אל הנער המחזיק בידו הניחה

אורתי והימשני את העמדים אשר הבית נכון והמישני ק

עליהם ואשען עליהם: והבית מלא האנשים

27 והנשים ושמה כל סרני פלשתים ועל הגג שלשת

אלפים איש ואשה הראים בשחוק שמשון: ויקרא

28 שמשון אל יהוה ויאמר אדני יהוה זכרני נא

והזקני נא אך הפעם יהוה האלהים ואנקמה

29 נקם אחת משתי עיני מפלשתים: וילפת שמשון את

הח' רפ"א

30 Ille con-

sciis recepti

roboris,

(nam acci-

sus crinis

rursus cre-

scere cepe-

rat) invo-

cato prius

Domino,

idoli tem-

plum ever-

tit.

Cap. XVII.

Mater mi-

cha idolum

fabricat.

שני עמודי התוך אשר הבית נכון עליהם ויסמך

עליהם אחד בימינו ואחד בשמאלו: ויאמר שמשון ל

תמרת נפשי עם פלשתים ויט בכחי ויפל הבית על-

30 הסרנים ועל כל העם אשר בו והיו המתים אשר-

המית במותו רבים מאשר המית בחייו: וירדו אחיו

31 וכל בית אביו וישאו אתו ועלו ויקברו אותו בין

צרעה ובין אשתאור בקבר מנוח אביו והוא שפט

את ישראל עשרים שנה: והיה איש י"ז א

2 מהר אפרים ושמו מיכיהו: ויאמר לאמו אלף זמאה

הכסף אשר לקח לך ואתי אלירי וגם אמרת באזני

הנדה הכסף אתי אני לקחתיו ותאמר אמו ברוך בני

3 ליהוה: וישב את אלף זמאה הכסף לאמו ותאמר

אמו הקדש הקדשתי את הכסף ליהוה מידי לבני

4 לעשות פסל ומסכה ועתה אשיבנו לך: וישב את

הכסף לאמו ותקח אמו מאתים כסף ותתנהו לצורף

ויעשהו

2 קמ"ז

כטרה"א

ואת קרי

*Micha ce-
terum or-
natum sa-
crum in-
fruit.*

ה ויעשהו פסל ומסכה ויהי בבית מיכהו : והאיש
מיכה לובית אלהים ויעש אפוד ותרפים וימלא ארת
6 יד אחר מבניו ויהי לו לכהן : בימים ההם אין מלך
בישראל איש הישר בעיניו יעשה :

*Itemque
oblatum
sibi sacerdo-
tem, ex ge-
nere Levi-
tico, in sa-
miliam
suam assu-
mit, sacrif-
que istis
praficit.*

7 ויהי נער מבית לחם יהודה ממשפחת
8 יהודה והוא לו והוא גר שם : וילך האיש מהעיר מבית
לחם יהודה לגור באשר ימצא ויבא הר אפרים עד
9 בית מיכה לעשות דרכו : ויאמר לו מיכה מאין תבוא
ויאמר אליו לוי אנכי מבית לחם יהודה ואנכי הולך
10 לגור באשר ימצא : ויאמר לו מיכה שבה עמדי
והיה לי לאב ולכהן ואנכי אתך לך עשרת כסף
11 לימים וערך בגדים ומחיתך וילך הלוי : ויואל הלוי
לשבת את האיש ויהי הנער לו כאחד מבניו :
12 וימלא מיכה את יד הלוי ויהי לו הנער לכהן ויהי
13 בבית מיכה : ויאמר מיכה עתה ידעתי כי ייטיב יהוה

*Cap. xviii.
Danit a se-
des amplio-
res qua-
ruunt, mis-
sis explora-
toribus.*

אויך לי כי היה לי הלוי לכהן : בימים ההם אין מלך
בישראל ובימים ההם שבט הדני מבקש לו נחלה
לשבת כי לא נפלה לו עד היום ההוא בתוך שבטי
2 ישראל בנחלה : וישלחו בני דן

*Qui ad
Micha ades
delati, do-
mesticum*

ממשפחתם חמשה אנשים מקצותם אנשים בני חיל
מצרעה ומאשת אל לרגל ארת הארץ ולחקרה ויאמרו
אלהם לכו חקרו ארת הארץ ויבאו הר אפרים עד
3 בית מיכה וילינו שם : המה עם בית מיכה והמה הכירו
את קול הנער הלוי ויסורו שם ויאמרו לו מי הכביאך
4 הלסומה אתה עשה בזה ומה לך פה : ויאמר אלהם
בזה וכזה עשה לי מיכה וישברני ואהי לו לכהן :
ה ויאמרו לו שאל נמא באלהים ונדעה התצלה דרכנו
6 אשר אנחנו הלכים עליה : ויאמר להם הכהן לכו
לשלום Ff 4 7 1

לשלום נכח יהוה דרככם אשר תלכו בה :

*oraculum
prius con-
sulunt.*

7 וילכו חמשת האנשים ויבאו לישה ויראו
את העם אשר בקרבה וישבת לבטח כמשפט
צידנים שקט וביטח ואיך מכלים דבר בארץ יורש
עצר ורחוקים המה מצידנים ודבר אין להם עם אדם :
8 ויבאו אל אחיהם צרעה ואשתאל ויאמרו להם
אחיהם מה אתם : ויאמרו קומה ונעלה עליהם כי
9 ראינו את הארץ והנה טובה מאד ואתם מחשים אל-
תעצלו ללכת לבא לרשת את הארץ : כבאכם
10 תבאו אל עם בטח והארץ רחבת ידים כי נתנה
אלהים בידכם מקום אשר אין שם מחסור כל דבר

11 אשר בארץ : ויסעו משם ממשפחת

*Danite ar-
mati fini-
bus suis ex-
cedunt ad
occupan-
dum Lai-
schum.*

הדני מצרעה ומאשתאל שש מאות איש חגור כלי

12 מלחמה : ויעלו ויחנו בקרית יערים ביהודה על-כַּן

קראו למקום ההוא מחנה דן עד היום הוזה הנה

13 אחרי קרית יערים : ויעברו משם הר אפרים ויבאו

14 עד בית מיכה : ויענו חמשת האנשים ההלכים לרגל

את הארץ ליש ויאמרו אל אחיהם הידעתם כי יש

בבתים האלה אפוד ותרפים ופסל ומסכה ועתה דעו

מה תעשו : ויסורו שמה ויבאו אל בית הנער הלוי

16 בית מיכה וישאלו לו לשלום : ושש מאות איש חגורים

כלי מלחמתם נצבים פתח השער אשר מבני דן :

17 ויעלו חמשת האנשים ההלכים לרגל את הארץ

באו שמה לקחו את הפסל ואת האפוד ואת

התרפים ואת המסכה והכהן נצב פתח השער ושש

18 מאות האיש החגור כלי המלחמה : ואלה באו בית

*Ex itinere
ad Michā
sacerdotum
deflectunt
istumque
sacerdotem.*

מיכה ויקחו את הפסל האפוד ואת התרפים ואת

19 המסכה ויאמר אליהם הכהן מה אתם עשים : ויאמרו

לו

*cum sacris
fuis, ex ista
familia in
universam
suam tri-
bum trans-
ferunt.*

לו החרש שים ידך על פך ולך עמנו והירד לנו לאב
ולכהן הטוב היותך כהן לבית איש אחר או היותך
כ כהן לשבט ולמשפחה בישראל : ויטב לב הכהן
ויקח את האפור ואת התרפים ואת הפסל ויבא
21 בקרב העם : ויפנו וילכו וישמו את הטף ואת

22 המקנה ואת הכבודה לפניהם : המה הרחיקו מבית הר' ברנש

מיכה והאנשים אשר בבתים אשר עסבית מיכה
23 נזעקו וידבקו את בני דן : ויקראו אל בני דן ויסבו

24 פניהם ויאמרו למיכה מה לך כי נזעקת : ויאמר את
אלהי אשר עשיתי לקחתם ואת הכהן ותלכו ומה

כה לי עור ומרה זה תאמרו אלי מה לך : ויאמרו אליו
בני דן אל תשמע קולך עמנו פן יפגעו בכם אנשים

26 מרי נפש ואספתה נפשך ונפש ביתך : וילכו בני דן
לדרכם וירא מיכה כי חזקים המרו ממנו ויפז וישב

27 אל ביתו : והמה לקחו את אשר עשה מיכה ואת
הכהן אשר היה לו ויבאו על ליש על עם שקט ובטח

*Laischum
ex impro-
viso occu-
pant.*

28 ויבו אותם לפי חרב ואת העיר שרפו באש : ואין
מציל כי רחוקה היא מצידון ורבר אין להם עם אדם

והיא בעמק אשר לבית רחוב ויבנו את העיר
29 וישבו בה : ויקראו שם העיר דן כשם דן אביהם

הל' ברנש

אשר יולד לישראל ואולם ליש שם העיר
ל לראשנה : ויקימו להם בני דן את הפסל ויהונתן

*Ipsi autem
idolo ser-
viunt.*

3 ב' חלויה בן גרשם בן מנשה הוא ובניו היו כהנים לשבט
31 הדני עד יום גלות הארץ : וישמו להם את

פסל מיכה אשר עשה כל ימי היות בית האלהים
אוי בשלה : ויהי בימים ההם ומלך אין

Cap. XIX.
Causa mo-
tus civilis
enarratur.
Levita qui-
dam concu-

בישראל ויהי איש לוי גר בירכת הר אפרים ויקח לו
2 אשה פילגש מבית לחם יהודה : ותזנה עליו פילגשו
ותלך

ותלך מאתו אל בית אביו אל בית לחם יהודה

binam, à se ad parentis ades digressam, repetens, Beth-lehemum venit.

3 ותהי שם ימים ארבעה חדשים: ויקם אישה וילך

לחשיכה קרי

אחריה לדבר על לבה להשיבו ונערו עמו וצמד

4 חמרים ותביאנהו בית אביו ויראהו אבי הנערה

וישמח לקראתו: ויחזקבו חתנו אבי הנערה וישב

5 אתו שלשת ימים ויאכלו וישתו וילינו שם: והי ביום ה

6 הרביעי וישבימו בבקר ויקם ללכת ויאמר אבי הנערה

הע' בקמז

אל חתנו סעד לבך פת לחם ואחר תלכו: וישבו

7 ויאכלו שניהם יחדו וישתו ויאמר אבי הנערה אל

8 האיש הואל נא ולין וישב לבך: ויקם האיש ללכת

9 ויפצרו בו חתנו וישבו וילין שם: וישכם בבקר ביום

10 החמישי ללכת ויאמרו אבי הנערה סעד נא לבכך

11 זהתמהמהו עד נטורת היום ויאכלו שניהם: ויקם

12 האיש ללכת הוא ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו אבי

13 הנערה הנה נארפה היום לערוב לינר נא הנה חנות

14 היום לין פה וישב לבכך והשכמתם מחר לדרךכם

15 והלכת לאהלך: ולא אברה האיש ללון ויקם וילך

16 ויבא עד נכת יבום היא ירושלם ועמו צמד חמורים

17 חבושים ופילגשו עמו: הם עם יבום והיום רד

18 מאד ויאמר הנער אל ארניו לכה נא ונסורה אל

19 עיר היבום הזאת ונלין בה: ויאמר אליו ארניו לא

20 נסור אל עיר נכרי אשר לא מבני ישראל הנרה ועברנו

21 עד גבעה: ויאמר לנערו לך ונקרבה באחד

22 המקמורת ולנו בגבעה או ברמה: ועברו וילכו

23 ותבא להם השמש אצל הגבעה אשר לבנימן: ויסרו

24 שם לבוא ללון בגבעה ויבא וישב ברחב העיר ואין

25 איש מאסף אותם הביתה ללון: והנה איש זקן בא

26 מן מעשהו מן השדה בערב והאיש מהר אפרים

והוא

Domum revertens, urgente nocte, Gibeam, qua à Binjamitis incolabatur, divertit.

17 והוא אגר בגבעה ואנשי המקום בני מיני : וישא
 עניו וירא את האיש הארח ברחוב העיר ויאמר האיש
 18 הזקן אנה תלך ומאין תבוא : ויאמר אליו עברים
 אנחנו מבית לחם יהודה עד ירדתי הר אפרים משם
 אנכי ואלך עד בית לחם יהודה ואת בית יהוה אני
 19 הלך ואין איש מאסף אותי הביתה : וגם תכן גם
 מספוא יש לחמורינו וגם לחם ויין יש לי ולאמתך
 כ ולער עם עבדיך אין מחסור כל דבר : ויאמר האיש
 הזקן שלום לך רק כל מחסורך עלי רק ברחוב אל
 21 תלך : ויביאהו לביתו ויבול לחמורים וירחצו רגליהם
 ויאכלו וישתו : המה מיטיבים את לבם והנה אנשי
 העיר אנשי בני בליעל נסבו את הפית מתדפקים
 על הדלת ויאמרו אל האיש בעל הבית הזקן לאמר
 23 הוצא את האיש אשר בא אל ביתך ונרענו : ויצא
 אליהם האיש בעל הבית ויאמר אלהם אל אחי אל
 תרעו נא אחרי אשר בא האיש הזה אל ביתי אל
 24 תעשו את הנבלה הזאת : הנה בתי הבתולה
 ופילגשו אוציאה נא אותם וענו אותם ועשו להם
 הטוב בעיניכם ולאיש הזה לאתעשו דבר הנבלה
 כה הזאת : ולא אבן האנשים לשמעלו ויחזק האיש
 בפילגשו ויצא אליהם החוץ וירעו אותה ויתעללו בה
 כ כל הלילה עד הבקר וישלחוה בעלורת השחר :
 26 ותבא האשה לפנות הבקר ותפל פתח בית האיש
 27 אשר אדוניה שם ערה אור : ויקם אדניה בבקר
 ויפתח דלתות הבית ויצא ללכת לדרך והנה האשה
 28 פילגשו נפלת פתח הבית וידיה על הסף : ויאמר
 אליה קומי ונלכה ואין ענה ויקחה על החמור ויקם
 29 האיש וילך למקמו : ויבא אל ביתו ויקח את
 המאכלת

ויבל קרי

Cives ho-
spitem cir-
cumobsi-
dent, stupro
eum subde-
re paran-
tes: qui
tandem
concubina
sua corpus
iporum li-
bidini per-
mittere co-
gitur.

Illa, ex ac-
cepta per
totam no-
ctem contu-
melia, ma-
ne mortua
invenitur.
29 Levita
in testimo-
nium diri

בעלות ק

המאכלר ויחזק בפילגשו וינתחה לעצמיה לשנים
עשר נתחם וישלחה בכל גבול ישראל: והיה כל-ל
הראה ואמר לא נהיתה ולא נראתה כזאת למיום
עלות בני ישראל מארץ מצרים עד היום הזה שימו-

facinoris
membra
ejus, in 12
discissa par-
tes, per 12
tribus di-
mittit.

ויצאו כל בני כ א

לכם עליה עזו ודברו:
ישראל ותקהל העדה כאיש אחד למדן ועד באר
שבע וארץ הגלעד אל יהוה המצפה: ויתצבו פנות
כל העם כל שבטי ישראל בקהל עם האלהים ארבע
מאות אלף איש רגלי שלף חרב: וישמעו בני
בנימן כי עלו בני ישראל המצפה ויאמרו בני ישראל
דברו איכה נהיתה הרעה הזאת: ויען האיש הלוי
איש האשה הנרצחה ויאמר הגבעתה אשר לבנימן
באתי אני ופילגשי ללון: ויקמו עלי בעלי הגבעה ויסבו ה
עלי את הבית לילה אותי דמו להרג ואת פילגשי ענו
ותמת: ואחז בפילגשי ואנתחה ואשלחה בכל שדה
נחלת ישראל כי עשומה ונבלה בישראל: הנדה
כלכם בני ישראל הבו לכם דבר ועצה הלם: ויקם
כל העם כאיש אחד לאמר לא נלך איש לאהלו ולא
נסור איש לביתו: ועתה זה הדבר אשר נעשה לגבעה
עליה בגורל: ולקחנו עשרה אנשים למאה לכה
שבטי ישראל ומאה לאלף ואלף לרכבה לקחת צדה
לעם לעשות לבואם לגבע בנימן ככל הנבלה אשר
עשה בישראל: ויאסף כל איש ישראל אל העיר

Cap. XX.
Quod ubi
omnibus
comper-
tum, unde-
cim reliqua
tribus pu-
blicum con-
ventum in-
dicunt.

כאיש אחד חברים:
ישראל אנשים בכל שבטי בנימן לאמר מה הרעה
הזאת אשר נהיתה בכם: ועתה תנו את האנשים
בני בליעל אשר בגבעה ונמיתם ונבערה רעה
מישראל ולא אבו בנימן לשמע בקול אחיהם

Reos istius
sceleris à
Benjamini-
tis sibi tradi
petunt: &
in conti-
nues bel-
lum decer-
nunt.

בני קרי
ולא כתיב

בני

בני ישראל :

14 ויאספו בני בנימן מן הערים הגבעות לצאת
 טו למלחמה עם בני ישראל : ויתפקדו בני בנימן ביום
 ההוא מהערים עשרים ושישה אלף איש שלף חרב
 לבר מישי הגבעה התפקדו שבע מאות איש בחור :
 16 מכל העם הזה שבע מאות איש בחור אטר ידימינו
 כל זה קלע באבן אל השערה ולא יחטא :

17 ואיש ישראל התפקדו לבר מבנימן
 ארבע מאות אלף איש שלף חרב כל זה איש
 18 מלחמה : ויקמו ועלו בית אל ושאלו באלהים ויאמרו
 בני ישראל מייעלה לנו בתחלה למלחמה עם בני
 19 בנימן ויאמר יהוה יהודה בתחלה : ויקמו בני ישראל
 כ בבקר ויחנו על הגבעה : ויצא איש ישראל למלחמה
 עם בנימן ויערכו אתם איש ישראל מלחמה אל

*Sed duobus
praelis ma-
le pugna-
tum.*

21 הגבעה : ויצאו בני בנימן מן הגבעה וישחיתו בישראל
 22 ביום ההוא שנים ועשרים אלף איש ארצה : ויתחזק
 העם איש ישראל ויספו לערך מלחמה במקום אשר
 23 ערכו שם ביום הראשון : ויעלו בני ישראל ויבכו
 לפני יהוה עד הערב וישאלו ביהוה לאמר האוסף
 לגשת למלחמה עם בני בנימן אחי ויאמר יהוה עלו
 24 אליו : ויקרבו בני ישראל אל בני

כה בנימן ביום השני : ויצא בנימן לקראתם מן הגבעה
 ביום השני וישחיתו בבני ישראל עוד שמנת עשר אלף
 26 איש ארצה כל אלה שלפי חרב : ויעלו כל בני
 ישראל וכל העם ויבאו בית אל ויבכו וישבו שם לפני
 יהוה ויצומו ביום ההוא עד הערב ויעלו עלות
 27 ושלמים לפני יהוה : וישאלו בני ישראל ביהוה ושם

*Itaque ad
Dominum
placandum*

28 ארון ברית האלהים בימים ההם : ופינחס בן אלעזר
 בן

בן־אֶהֱרֹן עִמְדוּ לִפְנֵי בְיָמֵי הַהֵם לֵאמֹר הַאֲוֹסֶף עוֹד
 לְצֵאת לַמִּלְחָמָה עִם בְּנֵי בְנִימָן אַחִי אִם־אֶחְדַּל וַיֹּאמֶר
 יְהוָה עָלוּ כִּי־מָחָר אֲתַנְּנוּ בִידֶךָ: וַיִּשֶׁם יִשְׂרָאֵל אֲרָבִים ²⁹
 אֶל־הַגְּבֵעָה סָבִיב: וַיַּעֲלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאלֹהֵי
 אֶל־בְּנֵי בְנִימָן בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיַּעֲרְכוּ אֶל־הַגְּבֵעָה
 כַּפְּעַם בַּפְּעַם: וַיֵּצְאוּ בְנֵי־בְנִימָן לִקְרֹאת הָעָם הַנִּתְקָו ³¹
 מִן־הָעִיר וַיַּחֲלוּ לְהַכּוֹת מֵהָעַם חֲלָלִים כַּפְּעַם בַּפְּעַם ^{הל' דגושה}
 בַּמַּסְלוֹת אֲשֶׁר־אָחַת עֲלָה בִּירֵת־אֵל וְאָחַת גְּבֵעָתָה
 בְּשָׂדֵה כְּשִׁלְשִׁים אִישׁ בְּיִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמְרוּ בְנֵי בְנִימָן ³²
 נִגְפִים הֵם לִפְנֵינוּ כְּבָר־אֲשַׁנָּה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָמְרוּ נְנוּסָה
 וַנִּתְקַנְוָהוּ מִן־הָעִיר אֶל־הַמַּסְלוֹת: וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל ³³
 קָמוּ מִמְּקוֹמוֹ וַיַּעֲרְכוּ בְּכַעַל תַּמָּר וְאָרַב יִשְׂרָאֵל מִנִּיחַ
 מִמְּקוֹמוֹ מִמְּעַרְבֵי גִבְעָה: וַיָּבֹאוּ מִנֶּגֶד לַגְּבֵעָה עֶשְׂרֵת ³⁴
 אֲלָפִים אִישׁ בַּחֹר מִכָּל־יִשְׂרָאֵל וְהַמִּלְחָמָה כְּבָרָה
 וְהֵם לֹא־יָדְעוּ כִּי־נִגְעַת עֲלֵיהֶם הָרַעָה:

convertuntur.

Quo reconciliato, tertio demum pralio Binjaminsitas susperant.

וַיִּגַּף יְהוָה אֶת־בְּנִימָן לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵה
 וַיִּשְׁחִיתוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּבְנִימָן בְּיוֹם הַהוּא עֶשְׂרִים
 וַחֲמִשָּׁה אֲלָפוֹ וּמֵאָה אִישׁ כָּל־אֵלֶּה שְׁלֹף חָרֶב: וַיִּרְאוּ ³⁶
 בְּנֵי־בְנִימָן כִּי־נִגְפוּ וַיִּתְּנוּ אִישׁ־יִשְׂרָאֵל מְקוֹם לְבְנִימָן כִּי
 בָטְחוּ אֶל־הָאָרֶב אֲשֶׁר שְׁמוֹ עַל־הַגְּבֵעָה: וְהָאָרֶב ³⁷
 הַחִישׁוּ וַיִּפְשְׁטוּ אֶל־הַגְּבֵעָה וַיִּמְשְׁךְ הָאָרֶב וַיִּקַּח אֶת־כָּל־
 הָעִיר לִפְנֵי־חָרֶב: וְהַמּוֹעֵד הָיָה לְאִישׁ יִשְׂרָאֵל עִם־³⁸
 הָאָרֶב חָרֶב לְהַעֲלוֹתָם מִשְׁאֵרַת הָעֵשֶׂן מִן־הָעִיר:
 וַיִּרְהַף אִישׁ־יִשְׂרָאֵל בַּמִּלְחָמָה וּבְנִימָן הִחֵל לְהַכּוֹת ⁹
 חֲלָלִים בְּאִישׁ־יִשְׂרָאֵל כְּשִׁלְשִׁים אִישׁ כִּי־אָמְרוּ אַךְ נִגְוֹף
 נִגַּף הוּא לִפְנֵינוּ בַּמִּלְחָמָה הַרְאֵשְׁנָה: וְהַמִּשְׁאֵת הַחֲלָה מִ
 לְעֵלוֹת מִן־הָעִיר עָמוּד עֵשֶׂן וַיִּפֹּן בְּנִימָן אַחֲרָיו
 וְהָיָה עֲלָה כָּל־יְהוָה הָעִיר הַשְּׁמִימָה: וַאִישׁ־יִשְׂרָאֵל הִפִּךְ ⁴¹
 וַיִּבְהַל

Caduntque ad interuentionem, sexcentis modo exceptis.

42 ויבהל איש בנימן כי ראה כי נגעה עליו הרעה: ויפנו
 ל פני איש ישראל אל דרך המדבר והמלחמה
 הרביקהו ואשר מהערים משחיתים אותו בתוכו:
 43 כתרו את בנימן הרדיפוהו מנוחה הרדיקוהו עד נכח
 44 הגבעה ממזרח שמש: ויפלו מבנימן שמנה עשר
 מה אלף איש את כל אלה אנשי חיל: ויפנו וינסו
 המדברה אל סלע הרמון ויעללוהו במסלות חמשת
 אלפים איש וידביקו אחריו עד גדם ויכו ממנו
 46 אלפים איש: ויהי כל הנפלים מבנימן עשרים
 וחמשה אלף איש שלף הרב ביזם ההוא את כל אלה
 47 אנשי חיל: ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון שש
 48 מאות איש וישבו בסלע רמון ארבעה חדשים: ואיש
 ישראל שבו אל בני בנימן ויכוס לפי חרב מעיר מתם
 עד בהמה עד כל הנמצא גם כל הערים הנמצאות

כא שלחובאש: ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר
 2 איש ממנו לא יתן בתו לבנימן לאשה: ויבא העם בית
 אל וישבו שם עד הערב לפני האלהים וישאו קולם
 3 ויבכו בכי גדול: ויאמרו למה יהוה אלהי ישראל היתה
 4 זאת בישראל להפקד היום מישראל שבט אחד: והי
 ממחרת וישכימו העם ויבנו שם מזבח ויעלו עלות
 ה ושלמים: ויאמרו בני ישראל מי אשר
 לא עלה בקהל מכל שבטי ישראל אל יהוה כי
 השבועה הגדולה היתה לאשר לא עלה אל יהוה
 6 המצפה לאמר מות יומת: וינחמו בני ישראל אל
 בנימן אחיו ויאמרו נגדע היום שבט אחד מישראל:
 7 מה נעשה להם לנותרים לנשים ואנחנו נשבענו
 8 ביהוה לבלתי תתן להם מבנותינו לנשים: ויאמרו
 מי אחר משבטי ישראל אשר לא עלה אל יהוה
 המצפה

Cap. XXI.
 Iſraëlitas
 tandem
 miſeratio
 ſubit Bin-
 jamitarum,
 & à Deo
 conſilium
 ſervandæ
 iſtius tri-
 bus exo-
 rant.
 5 Faberſitas
 delent, ſer-
 vatis ſolum
 400 puel-
 lis, quas
 Binjamitis
 tradunt ad
 reſtauran-
 dam ſobo-
 lem.

המצפה והנה לא בא איש אל המחנה מִבֶּשֶׁת גִּלְעָד
 אֶל־הַקָּהָל׃ וַיִּתְּפֹקֵר הָעַם וְהֵנְהוּ אִין שֵׁם אִישׁ מִיּוֹשְׁבֵי
 יבֶשֶׁת גִּלְעָד׃ וַיִּשְׁלַחוּ שֵׁם הָעֵדָה שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי אֶלֶף אִישׁ
 מִבְּנֵי הַחִיל וַיִּצְווּ אוֹתָם לֵאמֹר לְכוּ וְהַכִּיתֶם אֶת־יּוֹשְׁבֵי
 יבֶשֶׁת גִּלְעָד לְפִי־חֲרֹבוֹ וְהַנְּשִׁים וְהַטָּף׃ וְזֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר
 תַּעֲשׂוּ כָל־זָכָר וְכָל־אִשָּׁה יָדַעַת מִשְׁכַּב־זָכָר תַּחֲרִימוּ׃
 וַיִּמְצְאוּ מִיּוֹשְׁבֵי יבֶשֶׁת גִּלְעָד אַרְבַּע מֵאוֹת נְעָרָה כְּתוּלָה
 אֲשֶׁר לֹא־יָדְעָה אִישׁ לְמִשְׁכַּב־זָכָר וַיָּבֵאוּ אוֹתָם אֶל־
 הַמַּחֲנֶה שְׁלָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנַעַן׃

וַיִּשְׁלַחוּ כָל־הָעֵדָה וַיְדַבְּרוּ אֶל־בְּנֵי־בְנִימִן
 אֲשֶׁר בְּסַלְעֵי רִמּוֹן וַיִּקְרְאוּ לָהֶם שְׁלוֹם׃ וַיֵּשֶׁב בְּנִימִן
 בְּעֵרַת הַהַיָּא וַיִּתְּנוּ לָהֶם הַנְּשִׁים אֲשֶׁר חָיוּ מִנְּשֵׁי יבֶשֶׁת
 גִּלְעָד וְלֹא־מִצְאוּ לָהֶם כֵּן׃ וְהָעַם נָחַם לְבְנֵי־בְנִימִן
 כִּי־עָשָׂה יְהוָה פֶּרִץ בְּשַׁבְּטֵי־יִשְׂרָאֵל׃

וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי הָעֵדָה מַה־נַּעֲשֶׂה
 לְנוֹתְרִים לְנָשִׁים כִּי־נִשְׁמְדָה מִבְּנֵי־בְנִימִן אִשָּׁה׃
 וַיֹּאמְרוּ יְרֻשַׁת פְּלִיטָה לְבְנֵי־בְנִימִן וְלֹא־יִמְחָה שְׁבֵט
 מִיִּשְׂרָאֵל׃ וַאֲנַחְנוּ לֹא־נִזְכָּר לְתַרְתֵּלָהֶם נָשִׁים
 מִבְּנוֹתֵינוּ כִּי־נִשְׁבְּעוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַרְוֹר נָתַן
 אִשָּׁה לְבְנֵי־בְנִימִן׃

וַיֹּאמְרוּ הִנֵּה חַג־יְהוָה בְּשָׁלוֹ מִיָּמִים יִמָּיֵם אֲשֶׁר
 מִצְּפוֹנָה לְבֵירַת־אֵל מִזְרַחָה הַשָּׁמֶשׁ לְמַסְלָה הָעֵלְיָה
 מִבֵּית־אֵל שְׁכֵמָה וּמִנְּגַב לְלִבְנָה׃ וַיִּצְוּ אֶת־בְּנֵי־בְנִימִן כִּי
 לֵאמֹר לְכוּ וְאַרְבַּתֶּם בְּכַרְמִים׃ וְרֵאִיתֶם וְהֵנָּה אִם־
 יֵצְאוּ בָנוֹת שִׁילוֹ לְחֹל בְּמַחְלוֹרַת וַיֵּצְאוּ מִן־הַכַּרְמִים
 וְחִטְּפֹתֶם לָכֶם אִישׁ אִשָּׁתוֹ מִבְּנוֹת שִׁילוֹ וְהִלַּכְתֶּם אֶרֶץ
 בְּנֵי־בְנִימִן׃ וְהָיָה כִּי־יָבֹאוּ אֲבוֹתֶם אוֹ אַחֵיהֶם לְרוֹב אֶל־יְנוֹ
 וְאָמְרוּ אֵלֵיהֶם חָנוּנוּ אוֹתָם כִּי־לֹא לָקַחְנוּ אִישׁ אִשָּׁתוֹ
 בְּמַלְחָמָה

Reliqui au-
 tem, ex
 composito,
 virgines,
 que silunte
 choros puel-
 lares duce-
 bant, rapi-
 unt; pa-
 rentibusque
 ipsorum
 placatis,
 domum re-
 vertuntur.

כ ויצו

21

22 לדיב קרי

במלחמה כי לא אתם נתתם להם כערת תאשמו :
 23 ויעשו כן בני בנימן וישאו נשים למספרם מן המחללות
 אשר גזלו וילכו וישבו אל נחלתם ויבנו את הערים
 24 וישבו בהם : ויתהלכו משם בני ישראל בעת ההיא
 איש לשבטו ולמשפחתו ויצאו משם איש לנחלתו :
 כה בימים ההם אין מלך בישראל איש אשר בעינו
 יעשה :

ככוס פסוקים של ספר שופטים שז אלות ושוכה עשר יראו את יי קדשו
 סימן : נסדריו יד רובב שפתי ישנים סימן : וסניו וירענו וירצנו
 את בני ישראל :

ז א G g ויהי